กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยในขั้นเรียนเพื่อพัฒนาทางด้านการเรียนการสอนและพัฒนางานวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ขอบพระคุณ บุคลากรของสถาบันวิจัยและพัฒนาที่คอยอำนวยความสะดวกและเสนอแนะแนวทางในการวิจัย

ขอบพระคุณ คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ในการให้คำชี้แนะและปรับปรุงแก้ไขในการทำงานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่สนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

ชื่อวิจัย: การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวปิยมาศ มาวงศ์

โปรแกรมวิชา: ภาษาและวัฒนธรรมไทย

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศ โดยมีวิธีการวิจัยคือกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศ วิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือในการวิจัยคือการวิเคราะห์เนื้อหา ออกแบบเนื้อหา เป็นคำในเอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอน ผสมผสานระหว่างตัวสะกดต่าง ๆ จำนวน 4 มาตรา ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กด, แม่กก, แม่กนแม่กบ เนื่องจากมีตัวสะกด ประกอบด้วย 2 แบบ คือ 1) บัตรคำ 2) ชุดฝึกพัฒนาการเขียน สะกดคำ การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และการวิเคราะห์ข้อมูลหาความยากง่ายของชุดฝึก

ผลการวิจัยพบว่า

1) ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักศึกษาชาวต่างประเทศสามารถพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านการเขียนสะกดคำ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น มีความเหมาะสมกับเนื้อหาหลักการใช้ภาษา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แล้ว คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 29.32 คิดเป็นร้อยละ 40.31 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 15.50 คิดเป็น ร้อยละ 21.30 ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้จัดทำชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีลำดับขั้นตอน

Abstract

Research Title: The Development of Ability to Write Words That Do NotConform to the Standards Using asset of Spelling DevelopmentTraining for Foreign Students Thai Language and CultureProgram, Faculty of Humanities and Social SciencesChiang Rai Rajabhat University.

Author: Ms. Piyamas Mawong

Department: Thai Language and Culture

Academic Year: 2025

The Objectives of this research were 1) To Create a Spelling Development Training Kit for foreign Students who do not spell according to section 2) To Study the academic achievement with a spelling development training kit for foreign students who do not spell according to section 2. and 3) Study the Satisfaction of International Students. The research method is the process of collecting data for foreign students majoring in Thai language and culture. Department of Thai Language and Culture, Thai Language and Culture Program, Faculty of Humanities and Social Sciences Chiang Rai Rajabhat University, Semester 2, Academic Year 2025 The research tool is content analysis. Content design is a word in a document used in teaching and learning. It is a combination of 4 different spellings, namely the spelling section, Mae Kok, Mae Kok, and Mae Korn Mae Kok because there are 2 types of spellings : 1) Word card, 2) Spelling Practice Set Determining the effectiveness of the Skills Training Kit Using the 80/80 benchmark and data analysis to determine the difficulty of the training set.

The results showed that:

1) Effective spelling development training kit to help foreign students. Students can improve their reading, writing, and spelling skills. 2) Learners' academic achievement after learning management. The average score after school was 29.32 or 40.31 percent, and the average score before school was 15.50 or 21.30 percent, resulting in a Statistically Significant Higher Average Score Than Before School at the level of .05 and 3) Learners' satisfaction with learning management This is

because the researcher has prepared a spelling development training kit that focuses on learners. There is a sequence of steps.

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	**ผลวิเคราะห์ข้อมูล**	
	ตอนที่ 1 การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ และผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดย ใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	46
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	49
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	51
5	**สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล	54
	สรุปผลการวิจัย	55
	อภิปรายผล	56
	ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้	58
	ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยครั้งต่อไป	59
ประวัตินักวิจัย		60
บรรณานุกรม		61
ภาคผนวก ก		66
ภาคผนวก ข		89

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	
	ความเป็นมาและความสำคัญของภาษา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
	โจทย์การวิจัย	4
	คำถามการวิจัย	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
	ขอบเขตของการศึกษา	4
	ตัวแปรของการวิจัย	5
	แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย (ถ้ามี) และกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย.	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	
	หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาไทยโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	7
	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ	9
	หลักการสร้างชุดฝึก / ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ	16
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	24
	ความพึงพอใจ	31
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	38
	วิผะรการการเก็บรวบรวมข้อมูล	43

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มรดกของคนไทยอย่างหนึ่งคือภาษาไทย ซึ่งมีภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยทั้งชาติ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนต้องรู้จักการใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียนอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ ภาษาเป็นสื่อใช้ติดต่อกันและทำให้วัฒนธรรมอื่นๆ เจริญขึ้น แต่ละภาษามีระเบียบของตนแล้วแต่จะตกลงกันในหมู่ชนชาตินั้น ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางของคนทั้งชาติ ดังข้อความ ตอนหนึ่งในพระราชนิพนธ์ในพระบาท สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง "ความเป็นชาติโดยแท้จริง" ว่าภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์อย่างแน่นแฟ้นกว่าสิ่งอื่น ดังนั้นภาษาก็เปรียบได้กับรั้วของชาติ ถ้าชนชาติใดรักษาภาษาของตนไว้ได้ดี ให้บริสุทธิ์ ก็จะได้ชื่อว่า รักษาความเป็นชาติ คนไทยทุกคนใช้ภาษาไทยเป็นสื่อโดยเฉพาะการอ่านการเขียนซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญต่อคนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ต้องมีการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนก็เป็นจำเป็นต่อคนไทยทุกคน เนื่องจากเป็นกลวิธีที่จะแสดงถึงวัฒนธรรมและคงเอกลักษณ์ประจำชาติไว้อีกด้วย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุไว้ว่าการเรียนรู้ในภาษาไทยต้องมีหลักในการเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลักการใช้ภาษาไทยก็เช่นกัน ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37-38) และประกอบกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2564 (หมวดที่ 2 หน้า 13) เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพตาม ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตทั้งของชาวไทยและชาวต่างชาติ เน้นความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อใช้ประกอบอาชีพและพัฒนาชุมชนหรือสังคมต่อไป

ทักษะการเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษภาษาที่มีความสำคัญ กล่าวคือ การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารความหมายที่คงทนถาวร เป็นหลักฐานที่ดีกว่า เพราะการเขียนไม่ลบเลือนเหมือนคำพูดการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบันไปจนถึงอนาคตได้ดี การเขียนที่จะทำให้สื่อสารระหว่างผู้ส่งและผู้รับตรงกันต้องเป็นการเขียนที่มีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยสำคัญคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องให้ การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเขียนเป็นประโยคและเป็นเรื่องราวที่สื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของตนได้ (วรรณี โสมประยูร. 2544 : 156) นอกจากนั้นหากผู้เรียนเขียนคำได้ถูกต้องรวดเร็วจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่นๆเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างยิ่งเพราะจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ถ้าสะกดคำไม่ได้ก็จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวจากผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้เช่นเดียวกัน สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2532 : 2) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่าการเขียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเขียนเพราะการเขียนคำเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการวางรากฐานในการเขียนผู้เรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนคำไปใช้กับวิชาอื่นๆได้ดีถ้าผู้เรียนเขียนคำได้ถูกต้องและรวดเร็วการเขียนคำให้ถูกต้องเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบันเพราะช่วยให้อ่านหนังสือออกเขียนหนังสือได้ถูกต้องและเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนวิชาต่าง ๆ (จรูญรัตน์ กางกั้น.2531 : 2) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ ปัญหาที่มาจากตัวผู้สอน ซึ่งผู้สอนมักจะมีวิธีการสอนที่ซ้ำซาก น่าเบื่อหน่าย หรือสอนตามคู่มือครู ไม่มีสื่อนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประกอบกับภาษาไทยเป็นวิชาในกลุ่มทักษะที่นักศึกษาจะต้องได้ฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดทักษะ จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนปัญหาอีกประการหนึ่งเกิดจากตัวนักเรียน คือ พื้นฐานในการเรียนรู้ การรับรู้ หรือในการ ทำความเข้าใจ ซึ่งนักศึกษาบางส่วนจะมีพื้นฐานในการเรียนรู้ต่ำหรือค่อนข้างต่ำ บางคนเรียนรู้ได้ช้า ทำให้ไม่ค่อยทันเพื่อน อีกทั้งปัจจุบันนี้มีนักศึกษาชาวต่างชาติที่เข้ามาเรียนในคณะมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีน ซึ่งทำให้มีการจัดรายวิชาต่างๆ ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ แต่ทั้งนี้ในแต่รายวิชานักศึกษายังเรียนอ่อนมาก คือจะจัดเด็กให้เรียนคละความสามารถกัน การจัดห้องเรียนลักษณะเช่นนี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนในกลุ่มที่เรียนอ่อนอยู่แล้วจะไม่สามารถบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ผู้สอนตั้งไว้

ในรายวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสาร Z0613218 และวิชาภาษาไทยในสำนักงาน THC1402 เป็นวิชาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งรายวิชานี้นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้องเรียนในแผนการเรียนภาคเรียนที่ 2 ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวต่างชาติ ที่มีระยะเวลาในการเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นเวลา 4 ปี โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งการศึกษาในการเขียนเพื่อการสื่อสาร Z0613218 และวิชาภาษาไทยในสำนักงาน THC1402 นั้น ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของความหมาย ความสำคัญ ประเภท องค์ประกอบ การประเมินค่างานเขียน เทคนิคการเขียน การใช้ประโยค ข้อความ การวางโครงเรื่อง การเขียนย่อหน้า ฝึกเขียนงานประเภทร้อยแก้วอย่างง่ายโดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ ลักษณะทั่วไปของภาษาไทย คำควบกล้ำ คำอักษรนำต่างๆ คำราชาศัพท์ กลุ่มคำ รวมถึงการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด ปัญหาของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนในรายวิชานี้พบว่านักศึกษาเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกดผิด ความสามารถในการเรียนรู้ในรายวิชานี้ค่อนข้างช้า คำศัพท์ต่างๆ เข้าใจยากสำหรับนักศึกษาชาวจีนซึ่งหากนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาดังกล่าว จะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนของนักศึกษา เพื่อเป็นการสะสมความรู้พื้นฐานในการเรียนระดับชั้นต่อไป และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ได้ รวมทั้งในการทดสอบระดับประเทศ และการทำงาน การประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคตต่อไปได้

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดคำไม่ตรงตามมาตรา โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งใช้คำพื้นฐานในรายวิชาภาษาไทยผสมผสานระหว่างตัวสะกดต่างๆ แต่ไม่ระบุจำนวนคำเนื่องจากคำที่ได้เป็นคำที่ต่างระดับความยากง่ายของคำ จำนวน 4 มาตรา (กด, กก, กน , กบ) เพราะมีตัวสะกด แล้วนำมาแยกเป็นคำที่สร้างบัตรคำพร้อมชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

โจทย์การวิจัย

ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา สามารถใช้ได้ในอนาคต โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเรียนในรายวิชาภาษาไทย และสามารถพัฒนาทักษะทางด้านการอ่าน-การเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศอื่นๆ ได้หรือไม่

คำถามการวิจัย

ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างต่างประเทศที่เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ความสามารถด้านการอ่านการเขียนคำที่มีประสิทธิภาพ
2. ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างเรียน-หลังเรียนของนักศึกษาชางต่างประเทศเพื่อนำไปการพัฒนาการอ่านการเขียนในอนาคตต่อไป
3. ได้ทราบระดับความพึงพอใจของกลุ่มประชากรเพื่อจะได้ปลูกฝังและส่งเสริมให้นักศึกษามีนิสัยรักการอ่านการเขียนและมีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยต่อไป
4. ได้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่มีความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศ วิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เป็นคำในเอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอน ผสมผสานระหว่างตัวสะกดต่างๆ จำนวน 4 มาตรา ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กด, แม่กก, แม่กน, แม่กบ เนื่องจากมีตัวสะกด ประกอบด้วย 2 แบบ คือ

1. บัตรคำ
2. ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำในการพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นคำในรายวิชาภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศ ความเข้าใจในการเขียนคำ พฤติกรรมของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึก

แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย (ถ้ามี) และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

1. ทฤษฎีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2564 ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ พ.ศ.2565
2. ทฤษฎีหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฉบับปรับปรุงพ.ศ 2560
3. การวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจัยเชิงสาเหตุและข้อสรุปในการหาแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักศึกษาชาวต่างประเทศ
4. การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ
5. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ และการนำไปใช้ประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดฝึก หมายถึง ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่เป็นแบบฝึกให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับที่ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียนสะกดคำของนักศึกษาหลังจากที่ใช้แล้วสูงขึ้น โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพไว้เท่ากับ 80 / 80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในกลุ่มประชากรทั้งหมด ที่ได้จากกระบวนการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในกลุ่มประชากรทั้งหมด ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 80

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนในระดับชั้นปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกพอใจของนักศึกษาที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากการฝึกสิ้นสุดลง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้และทักษะทางการอ่าน การเขียนสะกดคำไทยที่ไม่ตรงมาตรา

ความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการบอกคำศัพท์อ่านออกเขียนได้ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านการเขียนภาษาไทยตามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

พฤติกรรมของนักศึกษาขณะที่ใช้ชุดฝึกทักษะ หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนในด้านต่างๆในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดฝึก การแสดงความคิดเห็น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

บทที่ 2
เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับดำเนินการศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. หลักสูตรการเรียนรู้ภาษาไทยโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ
3. หลักการสร้างชุดฝึก / ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาและให้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

หลักสูตรที่เปิดทำการเรียนการสอน

ปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)สาขาการสอนภาษาไทย

ปริญญาตรี

1. หลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
2. หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

ทั้งสองหลักสูตรนี้ได้มีการทำความร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายและสถาบันการศึกษาในเขตอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงโดยโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยครุศาสตร์ยวี่ซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาชาวจีนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งสองหลักสูตร

ลักษณะโดดเด่นของหลักสูตร

สามารถบูรณาการทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งระบบสารสนเทศและสารสนเทศเพื่อการปรกอบวิชาชีพที่มีการติดต่อสารสื่อประสานงาน

ปรัชญาของโปรแกรม

เชี่ยวชาญทางด้านภาษา พัฒนาความเป็นคน ฝึกฝนบริการ ขยายงานสู่สากล "ในยุคปัจจุบันความสำคัญของบุคคลด้านภาษาไทยนั้นดูจะมีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ เหตุผลเพราะในสังคมที่มาไปด้วยค่านิยมตะวันตกและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปทำให้การใช้ภาษาไทย หรือการพูดภาษาไทยที่ถูกต้องนั้นลดลงจนก่อให้เกิดปัญหาการสื่อสารขึ้น โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยจึงเปิดสอนในหลักสูตรต่างๆที่จำเป็นต่อผู้ประกอบวิชาชีพในสาขาที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาไทยมาเป็นพิเศษ"

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อผลิตเป็นบัณฑิตให้มีความเชี่ยวชาญทางภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง
- เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พัฒนาความรู้และฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยให้ประกอบวิชาชีพได้
- เพื่อให้บัณฑิตพัฒนาตนเองเป็นต้นแบบที่ดีแก่สังคมด้านวิชาการ และคุณธรรม
- เพื่อให้บัณฑิตประยุกต์วิชาการไปพัฒนาสังคม
- เพื่อให้บัณฑิตมีจิตสำนึกในการพัฒนาตนเองทางวิชาการ คุณธรรม พัฒนาสังคมตามระบอบประชาธิปไตย

จบแล้วสามารถใช้ความรู้มาประกอบอาชีพที่ต้องการ อาทิ

1. งานสอน
2. งานนักเขียน
3. บรรณาธิการ
4. นักพิสูจน์อักษร
5. งานสื่อสารมวลชน
6. งานเลขานุการ
7. นักข่าว / นักหนังสือพิมพ์
8. งานมัคคุเทศก์
9. งานบริษัท / ธุรกิจ
10. งานราชการตามประกาศสอบของหน่วยงานของรัฐ

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเพื่อความเข้าใจ ความคิดและความรู้ จัดเป็นส่วนหนึ่งของทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งจึงมีผู้รู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนคือการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการของผู้เขียนหรือที่เรียกเป็นภาษาวิชาการว่าผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารสามารถ อ่านเข้าใจรับทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการเหล่านั้นการเขียนเป็นสาระสำคัญอีกประเด็นหนึ่งของการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุผลการประเมินหรือบรรลุการเรียนและฝึกพัฒนาทั้งสองด้านทั้งอ่านและเขียนไปพร้อมๆกัน ดังนั้นผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งสองอย่างคู่กันไป โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

นิธิพงษ์ ชอสันเที๊ยะ (2537, 77 อ้างใน วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของ พจนีย์ บุญสว่าง 2558, 35) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง การกำหนดตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงโดยใช้เกณฑ์การเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นตัวหนังสือ และทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ

วีรัศักดิ์ ปัตตาลาธพธิ์ (2540,12 อ้างใน วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของ พจนีย์ บุญสว่าง 2558, 36) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำว่า หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มีความหมายที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วลัยรัตน์ อติแพทย์ (2548 : 1) กล่าวถึงการเขียนว่าเป็นการส่งสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจเรื่องราว ความคิดเห็นและความประสงค์ของผู้เขียน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในเรื่องที่เขียนตลอดจนมีความรู้ทางภาษา เพื่อจะสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสนีย์ วิลาวรรณ (2548 : 156 -159) ให้ความหมายของ การเขียนว่า หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2549 : 92) กล่าวว่า การเขียนเป็นระบบสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนจะส่งข้อมูลไปถึงผู้อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดที่ต้องกลั่นกรองความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องวางแผนล่วงหน้า ว่าจะเสนอแนวคิดอะไรในรูปแบบใด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้

จากความหมายของการเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้ส่งสารต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้สึกความคิดและความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยกต์ โดยการเขียนให้ถูกต้องชัดเจน และต้องเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด ได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและตรงตามพจนานุกรมด้วย

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญในการสื่อความหมายถึงกันด้วยภาษาเขียนเพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป การสื่อสารล้มเหลว มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความตามจุดประสงค์ สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนคำด้วย เพราะการเขียนคำได้ถูกต้อง รวดเร็วจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้ที่อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (บุปผา ซังพุก. 2535 : 22) นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเอง การเขียนคำได้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชาและทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนด้านอื่นๆ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนผิด จะก่อให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา คือ ผู้อื่นตีความหมายผิดไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ทำให้งานเขียนขาดประสิทธิภาพและยังทำลายบุคลิกภาพของผู้เขียน คือ จะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง (สมบูรณ์ ทินกร. 2535 : 2) ดังนั้นการเขียนคำให้ถูกต้องจึงต้องมีความสำคัญในการสื่อความหมายด้านภาษาเขียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

กำชัย ทองหล่อ (2509 : 190) ได้กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิดทำให้ความหมายเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

วรรณี โสมประยูร (2544 : 103) กล่าวว่า การเขียนคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะนักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนคำ ประโยคและเรื่องราวได้ ดังนั้น

การเขียนให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง นักเรียนควรเขียนคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้นักเรียนใช้คำต่างๆ ได้อย่างถูกต้องกว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่าการเขียนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันและความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบันเพราะการเขียนที่ถูกต้อง ช่วยให้ผู้เขียนอ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัดและเกิดความมั่นใจในการเขียน แสดงถึงภูมิความรู้ของผู้เขียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันก่อให้เกิดความศรัทธาต่องานที่ทำ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเขียนอย่างถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกรายวิชาและเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนด้านอื่นๆ หากเขียนผิด สะกดคำผิดจะสื่อความหมายกันไม่ได้และจะก่อให้เกิดผลเสียหลายประการ คือผู้อ่านตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจข้อความ ที่เขียนในที่สุดการสื่อสารล้มเหลว

จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ

สมพร มันตะสูตร (2547 : 35) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ว่า เนื่องจากการเขียนมีจุดมุ่งหมายต่อบุคคล ทั้งด้านการสื่อสาร การถ่ายทอดความหมาย รู้สึกนึกคิด การพัฒนาสติปัญญา ดังนั้นการเขียนจึงจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน สวยงามน่าอ่าน มีความเป็นระเบียบและรวดเร็ว
2. เขียนหนังสือได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
3. เลือกใช้คำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อความและความนิยม
4. ถ่ายสอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาที่กะทัดรัดสละสลวยและชัดเจนเข้าใจง่าย
5. สามารถแก้สำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้อง ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาได้
6. เขียนเล่าเรื่องต่างๆ ตามที่ต้องการได้
7. เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น
8. เขียนเรื่องโดยใช้ถ้อยคำชักจูงโน้มน้าวใจให้ผู้อื่นคล้อยตาม
9. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
10. เขียนได้ถูกต้องตามแบบการเขียนทุกประการ

นอกจากนี้ วรรณี โสมประยูร (2542 : 141) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะอักษร ให้เป็นระเบียบชัดเจนและอ่านเข้าใจง่าย

2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนพัฒนางอกงามขึ้นตามควรแก่วัย

3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว

4. เพื่อให้รู้จักภาษาเขียนที่ดีมีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส

5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิดแล้วจดบันทึก สรุปและย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้

6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้คนอื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง

7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำ หรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายให้ตรงตามที่ต้องการ

8. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่างๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจและมีความถนัด

10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้และอื่นๆ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 10-17) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ดังนี้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง สวยงาม สื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็วเป็นระเบียบสวยงามและสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เพื่อให้ มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็วเป็นระเบียบสวยงามและสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปจุดมุ่งหมาย คือ เขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธี มีความสวยงาม ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เขียนเล่าเรื่องต่างๆ ได้และเขียนได้ถูกต้องตามแบบการเขียน

ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง

ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องมีหลายประการ ดังที่มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2535: 2 อ้างในการศึกษา การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นิภาพร ขอนโพธิ์ 2557: 14) ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องจากการเขียนสะกดคำผิด ดังนี้

1. การเขียนผิดที่พยัญชนะ

2. การตัดและเติมสระ สระเปลี่ยนรูป การเขียนสระผิด การเขียนสระเสียงสั้นเสียงยาวสลับกัน เขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ผิด

3. ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

4. ใช้สะกดผิดที่ใช้ตัวการันต์ผิด เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นผิด เขียนผิดโดยแทนเสียงใช้สั้นลงหรือยืดเสียงให้ยาวออก เขียนคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำผิด ที่สระ ไอ ใอ และอัย เขียนคำที่ใช้อักษรนำผิด

และยังรวมถึง พูลสุข ญาณไพศาล (2542: 151-152 อ้างใน นิภาพร ขอนโพธิ์ 2557: 14) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด ดังนี้

1. คำบางคำออกเสียงเดียวกัน แต่คำหนึ่ง แต่คำหนึ่งมีตัวการันต์ อีกคำไม่มี ดังนั้นผู้ใช้ต้องทราบความหมายจของคำที่เขียนต่างกัน เช่น อินทรี-ชื่อนก ชื่อปลา อินทรีย์-ร่างกาย, ดอกจัน-เครื่องหมายอย่างหนึ่ง ดอกจันทร์-เครื่องเทศ อย่างหนึ่ง

2. คำบางคำ ออกเสียงเดียวกัน พยัญชนะต้นต่างกันใช้รูปวรรณยุกต์ต่างกันความหมายของคำก็ต่างกัน เวลาเขียนจึงต้องนึกกำหนดความหมายไปด้วย จึงจะเขียนถูก เช่น ข้า-ค่า-ฆ่า

3. คำบางคำออกเสียงเดียวกัน แต่ใช้ตัวสะกดต่างกัน ผู้ใช้ต้องพิจารณาความหมายของคำก่อนใช้ เช่น บิณฑบาต-บาตรพระ น้ำตาล-ตานขโมย ผาสุก-ความสุข อนุญาต-ญาติมิตร

ส่วนวรรณี โสมประยูร (2544:157 นิภาพร ขอนโพธิ์ 2557: 15) สรุปเหตุการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิดโดยเห็นแบบอย่างที่สะกดผิด

2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ การใช้ ศ ส ษ หลักการใช้สะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกดและอื่นๆ

3. นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน เช่น กัณฑ์-กรรณ ขันธ์-ขรรค์

4. นักเรียนฟังไม่ชัดเพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง กลอง กรอง เกลี้ย

5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียง คำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ชอล์ก ดอกเตอร์ แท็กซี่

6 เรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง เช่น ราว-ลาว ราด-ลาด

จากปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำผิดมีสาเหตุมาจากผู้เรียนจำคำไม่ได้ ขาดการฝึกฝน เรียนรู้การสะกดคำที่ไม่หลากหลาย ขาดความแม่นยำในการเขียนสะกดคำ ฟังไม่ชัด ผู้สอนจึงต้องหาตัวช่วยในการเขียนสะกดคำโดยจะใช้แบฝึก หรือชุดฝึกทักษะ

การสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ของผู้เรียนในการเริ่มต้นฝึกหัดการเขียนจึงจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและนอกประเทศได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนสะกดคำซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, 133 อ้างใน วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของ พจนีย์ บุญสว่าง 2558, 42) กล่าวถึงการอ่านและการเขียนไทยในระดับการเรียนระดับขั้นพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องหลักเกณฑ์ของภาษาไทย อันได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางค์ การผันวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรัมพรรย์ (2533 : 120-121) ได้สอนแนะการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. ทำบัญชีคำยากแจกให้นักเรียนได้ศึกษา แต่ละสัปดาห์นำคำเหล่านี้ให้นักเรียนเขียนเป็นคำๆ แล้วให้ตรวจคำตอบเองหรือแลกกันตรวจก็ได้

2. ให้นักเรียนแต่งประโยคซึ่งประกอบด้วยคำที่มักสะกดผิด แล้วให้นักเรียนบอกให้เพื่อนเขียนตามจากนั้นก้บอกคำเฉลยที่ถูกต้องด้วย

3. แบ่งหมู่นักเรียนเพื่อแข่งขันเขียนคำหรือข้อความที่ยากๆ

4. นำคำยากมาแต่งเป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตแบแล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายหน้าคำตอบที่ถูก

5. แจกบัญชีที่เขียนถูกและผิดปนกันแล้วให้นักเรียนเขียนเคร่าองหมายถูก – ผิดหน้าคำนั้นๆ

6. กำหนดให้นักเรียนทำบัญชีคำยากเรียงตามลำดับตัวอักษร

7. แจกข้อความสั้นๆ ซึ่งประกอบด้วยคำยากที่เขียนสะกดถุกและผิดปนกันให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิดแล้วแก้วไขให้ถูกต้อง คนที่ไม่แน่ใจให้เปิดดูในพจนานุกรม

ประภาศรี สีหอำไพ (2524 : 349) ได้เสนอแนะวีการสะกดคำไว้ ดังนี้

1. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้าหาคำในเรื่องที่เรียนมาแลกเปลี่ยนกันบอกและเฉลยพร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้

2. รวบรวมศัพท์ไว้มนสมุดเป็นหมวดหมู่เรียบร้อย เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะเรียงตามความหมาย

3. ครูบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำและพจนานุกรมประกอบการสอน

4. แข่งขันกกันสะกดคำยากบนกระดาน

5. ใช้เอกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูก

6. นำเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่ายยิ่งขึ้น

7. ฝึกการเขียนเรียงความแล้วใช้พจนานุกรมตรวจตังสะกดการันต์ของตนหรือของเพื่อน

8. หาประโยคหรือข้อความสั้นๆ มาให้เติมคำ

9. เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด

10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต คำสมาส สนธิ คำควบกล้ำ ฯลฯ มาแต่งประโยครวมกันไว้

11. กำหนดคำศัพท์ให้มาเขียนเป็นรูปประโยคหรือเรื่อง

12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้งไม่ปล่อยให้นักเรียนสะกดผิดไว้โดยไม่แก้ไข

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32-33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

1. ครูจัดหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่านในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครูโดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประรีตสวยงามของตัวหนังสือ

2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์หรือจากวารสารต่างๆ แล้วให้คัดลอกข้อความที่น่าสนใจลงไปในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นมห้ชัดเจน

3. แบ่งกลุ่มให้ไปหาคำยากหรือหนังสือเรียนอื่นๆ มาแจกกันแล้วบอกให้เขียน

4. รวบรวมคำศัพท์ต่างๆ โดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเรียงตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย

5. ให้นักเรียนแต่บะคนเขียนศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค

6. แข่งขันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น

7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามและประณีต

8. ครูทำบัตรคำยากแลเวนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำๆ โดยเน้นความถูกต้องชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้เพื่อดูการพัฒนาการของตน

9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยการกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสดาล ขโมย ครหา ประติมากรรม นัยน์ตา วทมนต์ ฯลฯ

10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ๆ ให้แข่งขันเขียนคำที่มักเขียนผิด

จากข้อเสนอแนะการฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำดังกล่าวพบว่า การที่จะให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น ครูผู้สอนต้องใช้กลวิธีการสอนหลายวิธี เพื่อเร้าความสนใจให้นักเรียนเขียนสะกดคำอย่างสนุกสนาน มีความตั้งใจที่จะฝึกทักษะการเขียนสะกดคำและให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เปิดโอกาสให้ได้ฝึกเขียนคำยากเหล่านั้นบ่อยๆ จึงจะทำให้นักเรียนจดจำคำเหล่านั้นได้และเขียนถูกต้อง

3. หลักการสร้างชุดฝึก / ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อชนิดหนึ่งซึ่งมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ช่วยในการเสริมสร้างทักษะให้เกิดกับผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น อีกทั้งเนื้อหาที่ใช้ สามารถนำมาประยุกต์ให้เข้ากับโอกาส เวลา ได้อย่างเหมาะสม ทำให้การสอนของผู้สอนและผู้เรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ชุดฝึกประกอบการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียด ดังนี้

ความหมายของชุดฝึกทักษะ

จากการศึกษาความหมายของชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกทักษะ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 438) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนตอบ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 640) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ เป็นต้น

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 1) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่าเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูใช้ฝึกทักษะหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนแล้ว โดยสร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 18) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

วิวัฒน์ ประสานสุข (2541 : 10) ให้ความหมายว่า เป็นเอกสารที่เป็นสื่อการสอนสำหรับนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อจะได้มีความรู้ความสามารถจนเกิดทักษะสูงยิ่งขึ้น

จากความหมายดังข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นนำมาพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เกิดทักษะ เกิดกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้สามารถตรวจสอบด้วยตนเองได้ โดยมีรูปแบบหลายอย่าง เช่น เป็นรูปเล่ม บัตรงาน ซึ่งส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ลักษณะของชุดฝึกที่ดี

ลักษณะของชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกทักษะที่ดีนั้นต้องทำให้ผู้เรียนสนใจได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ ดังที่ผู้รู้ได้ให้ความหมายไว้หลายด้าน ดังนี้

ฉลาด สมพงษ์ (2547 : 15) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างชุดฝึกที่ดีว่า ควรสร้างชุดฝึกหลายๆ แบบ โดยคำนึงถึงเนื้อหา ความยากง่ายและระยะในการฝึกนอกจากนั้นแล้วต้องฝึกทักษะการอ่านออกเสียงก่อนการฝึกทักษะการเขียน ควรมีการฝึกทักษะการอ่านและทักษะการเขียนควบคู่กันไป

พรรณธิกา อ่อนแสง (2532 : 45) ได้เสนอแนะชุดฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ควรมีข้อแนะนำการใช้
2. ควรมีคำหรือข้อความให้อย่างจำกัดและฝึกให้อย่างเสรี
3. คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ยาวเกินไปและยากแก่การเข้าใจ
4. ถ้าต้องการให้ศึกษาด้วยตนเอง ชุดฝึกนั้นต้องมีหลายรูปแบบ
5. ควรใช้จิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
6. ควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอนและเกี่ยวข้องกับนักเรียน

7. คำพูดหรือเนื้อหาควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นบทฝึกสั้นๆ เข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อและที่สำคัญจะต้องยั่วยุและกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยากจะฝึก

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรัมพรรย์ (2538 : 67- 68) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอควรในเรื่องหนึ่งๆ ก่อนที่จะต้องมีการฝึกเรื่องอื่นๆ ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนไม่ใช่ทำขึ้นเพื่อการสอบ

2. แต่ละบทควรฝึกใช้แบบประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น

3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้อยู่แล้ว

4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้นๆ

5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักกันดี

6. เป็นชุดฝึกที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิด

7. ควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้เกิดการเบื่อหน่าย

8. ควรให้นักเรียนใช้สิ่งที่เรียนไปแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากแนวความคิดข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องมีความชัดเจนทั้งคำชี้แจง คำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน

2. ในแต่ละเรื่องไม่ควรยาวจนเกินไป

3. ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่เบื่อ

4. ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินขณะทำ

5. มีคำตอบที่ชัดเจน

6. สามารถประเมินความก้าวหน้า ความรู้ของผู้เรียนได้

ฉะนั้นชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกทักษะที่ดีต้องตรงตามความประสงค์ ต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจนเกิดความคล่องแคล่ว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ

การสอนการอ่านและการเขียน นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากครูผู้สอนอย่างจริงจัง โดยครูต้องหาแนวทางในการฝึกฝนให้นักเรียน การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทางด้านการอ่านการเขียนนั้น

เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยทำให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้ดียิ่งขึ้น นวลใย หนูมี (2549 : 412-413) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านการเขียน ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของนักเรียน แบบฝึกเสริมทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบ สีสันสวยงามและเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้นักเรียนเกิดกำลังใจ

2. มีจุดประสงค์ว่าจะมุ่งฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ถ้าสามารถแยกตามความสามารถและจัดทำแบบฝึกสนองตอบนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ยิ่งดี

4. ในแบบฝึกหัดต้องมีคำชี้แจงแบบง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

5. ต้องมีความถูกต้องชัดเจน ครูต้องมีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนอย่าให้พลาด

6. การให้นักเรียนฝึกแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของนักเรียน

7. ควรทำหลายๆ รูปแบบเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดกว้างขวางส่งเสริมให้เกิดความคิด

8. ทำจากวัสดุที่ทนทาน

(สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรัมพรรย์. 2540 : 50) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดฝึกเสริมทักษะเพื่อการพัฒนาด้านการอ่านการเขียนว่าต้องใช้หลักจิตวิทยา มาเป็นแนวทางในการสร้าง พอสรุปได้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดด์ เป็นกฎของการฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Watson คือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือการกระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่ว สามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดที่ไม่ได้รับการฝึกหัด ทอดทิ้งไปนานสิ่งนั้นย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม แต่เมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำบ่อยๆ ซ้ำๆ จะช่วยให้เกิดทักษะได้ดีมากยิ่งขึ้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัด ความสามารถ ความสนใจที่ต่างกัน ฉะนั้นการสร้างชุดฝึกทักษะจึงมีการพิจารณาถึงความเหมาะสม ไม่ยากเกินไปไม่ง่ายเกินไปและควรมีหลายรูปแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน ควรจัดทำชุดฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจทำชุดฝึกและไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวัน หรือนำสิ่งที่ใกล้ตัวมาให้ผู้เรียนทำ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนจำได้ดีแล้วยังสามารถนำหลักการและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย

ลำดวน สุริยวรรณ (2542 : 20-22) ได้ให้แนวคิดในการสร้างชุดฝึกโดยใช้หลักทางจิตวิทยา สรุปโดยย่อดังต่อไปนี้

1. กฎแห่งการเรียนรู้ของธอร์นไดด์ คือกฎแห่งการฝึกหัด คือการกระทำใดก็ตามหากได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ จะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วและสามารถจะกระทำสิ่งนั้นได้ดี

2. ควรเป็นแบบสั้นๆ มีหลายแบบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำ

3. ถ้านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพประกอบเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเรียนรู้คำ ความหมายของคำนั้นๆ ด้วย

4. เป็นเรื่องสั้นๆ มีกิจกรรมหลากหลาย บัตรคำมีตัวอักษรใหญ่มองเห็นชัดเจนอ่านออกง่าย นำไปเขียนได้ง่าย เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ดึงดูดความสนใจของนักเรียน

ทวีศรี จันทร์เอี่ยม (2532 : 44-46) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกการอ่านการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ควรสำรวจคำศัพท์ที่เป็นปัญหาในการอ่าน การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนและนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนบ่อยๆหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้อ่านและเขียนสะกดคำ

2. ควรทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียน เรียนมาแล้วก่อนการสอนคำศัพท์ใหม่ทุกครั้ง

3. ควรฝึกเขียนคำ ไม่เกินครั้งละ 10 คำเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เขียนอย่างเต็มที่

4. การสร้างแบบฝึกนั้นควรคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับนักเรียน

5. ควรใช้เวลาฝึกสั้น ครั้งละประมาณ 20-30 นาทีเพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เบื่อในการฝึก

ดังนั้นหลักการสร้างชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนนั้นต้องคำนึงถึงผู้เรียน เวลา ความยากง่าย ต่อการฝึก

ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะนั้น จะต้องมีหลักการ มีขั้นตอนที่ถูกต้อง เมื่อแบบฝึกทักษะได้รับการพัฒนาขึ้นแล้วต้องมีการทดสอบ เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อหรือเครื่องมือก่อนนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ถ้าหากใช้สื่อการสอนใดๆที่ไม่ได้ผ่านการหาประสิทธิภาพ นอกจากจะไม่มีความมั่นใจในประสิทธิภาพแล้วยังอาจเกิดผลเสียต่อผู้เรียนอีกด้วย ดังนั้นการหาประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ความหมายของประสิทธิภาพ

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 494) กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Development Test หมายความว่า การตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ การนำสื่อการสอนไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนจริง (Train Run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การหาคุณภาพของสื่อตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยไปวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่ง อาจเป็น กลุ่มเล็ก 3 คน มีเด็กเก่ง 1 คน กลาง 1 คน อ่อน 1 คน กลุ่มกลาง 9 คน มีเด็กกลุ่ม เก่ง 3 คน กลุ่มกลาง 3 คน กลุ่มอ่อน 3 คน กลุ่มใหญ่ 30 คน มีเด็กกลุ่ม เก่ง 10 คน กลุ่มกลาง 10 คน กลุ่มอ่อน 10 คนเมื่อได้เรียนจนจบบทเรียนแล้ว (การหาประสิทธิภาพ. http://www.kroobannok.com/view.php?article_id=8096. 2552)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวังได้ โดยเกิดจากการนำสื่อการสอนไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนจริง (Train Run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปใช้จริง ซึ่งประสิทธิภาพที่วัดออกมาด้วยวิธีนี้จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนและการปฏิสัมพันธ์ กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข

การหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ

เผชิญ กิจระการ (2546 : 1-6) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนใดๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Approach) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราประเมินค่า (Ratting Scale) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 5.00 ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ จึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. การหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอนหรือแผน การจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่

จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัวเลข เช่น E_1 / E_2 = 80/80, E_1 / E_2 = 85/85, E_1 / E_2 = 90/90 เป็นต้น

นอกจากนี้นพพร ธนะชัยขันธ์ (2550 : 2-3) กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม (E_1 / E_2) ไว้ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมใช้สูตร E_1 / E_2 ตามหลักการเรียนแบบรอบรู้ของ Bloom ซึ่งได้ให้ความหมายของการเรียนแบบรอบรู้ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่พยายามปรับปรุงให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ทั้งระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนโดยจัดให้มีการทดสอบหลังเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนต้องมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชานั้นถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากที่สุด โดยเสนอเกณฑ์รอบรู้ไว้ที่ 80% - 90% โดย E_1/E_2 แตกต่างกันไม่เกิน 5 % ได้ให้สูตรและสัญลักษณ์ในการคำนวณไว้ ดังนี้

E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการใช้ชุดฝึกทักษะ

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N}\right]}{A} \times 100\,\%$$

เมื่อ $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของผู้เรียนทุกคน

N = จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

A = คะแนนเต็มระหว่างเรียนทั้งหมด

E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการใช้ชุดฝึกทักษะ

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N}\right]}{B} \times 100\,\%$$

เมื่อ $\sum Y$ = ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน

N = จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

B = คะแนนเต็มจากการทดสอบหลังเรียน

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ (2536 : 361) กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพว่า การที่จะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม ซึ่งในการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพในแต่ละวิชามีการกำหนด ดังนี้

1. เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ 80/80, 85/85, 90/90
2. เนื้อหาที่เป็นทักษะและเนื้อหาที่เป็นเจตศึกษาอาจจะตั้งไว้ต่ำกว่า คือ 75/75

ภายหลังจากนำแบบฝึกไปทดสอบหาประสิทธิภาพ ในกรณีที่แบบฝึกที่สร้างขึ้นไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากมีตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้ เช่นสภาพห้องเรียน ความพร้อมของนักเรียนบทบาทและความชำนาญในการใช้บทเรียนของครูและนักเรียน เป็นต้น อาจจะอนุโลมให้มีระดับผิดพลาดให้ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ประมาณ 2.5-5% โดยการยอมรับประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้นโดยกำหนดไว้ 3 ระดับคือ

2.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ มีค่าเกินกว่า 2.5%

2.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกิน 2.5%

2.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ก็ถือว่ามีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ทั้งนี้การยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกดังกล่าว ให้ถือค่าความแปรปรวน 2.5 – 5 % นั่นคือประสิทธิภาพของแบบฝึกไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติจะกำหนดไว้ 2.5% เท่านั้น

จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ความสามารถของแบบฝึกทักษะในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวังได้ เมื่อพิจารณาจากความหมายดังกล่าว สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า ในการดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ ต้องมีจุดประสงค์ เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนรู้ เกณฑ์มาตรฐานและการประเมินเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งการหาประสิทธิภาพ สามารถหาได้ 2 วิธี คือ การหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) โดยการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด ซึ่งประสิทธิภาพที่วัดออกมาด้วยวิธีนี้ จะเป็นตัวเลขเขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ E_1 / E_2 ซึ่ง E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการใช้แบบฝึกทักษะ ส่วน E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการใช้แบบฝึกทักษะ โดยกำหนดเกณฑ์หรือที่เรียกว่าเกณฑ์รอบรู้ไว้ที่ 80 % - 90% ทั้งนี้ค่าของ E_1 / E_2 จะต้องแตกต่างกันไม่เกิน 5 %

ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้นและเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการรับรองมาตรฐานประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามแนวคิดในการหาประสิทธิภาพแบบนี้ จะอยู่ในระดับ 80/80 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก กล่าวได้ว่าเป็นส่วนสุดท้าย ที่แสดงถึงความ สามารถของผู้เรียนโดยผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งยังสามารถแสดงให้เห็นถึงความเด่นและความด้อยของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ธัญพร อรรถเดช (2548 : 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะ ความสามารถในด้านต่างๆ ของนักเรียนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้

ชาลินี แพ็ทเทอสัน (2549 : 29) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม การได้ปฏิบัติซึ่งประกอบด้วยความรู้ ทักษะและสมรรถภาพทางสมอง

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2550 : 156) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการแสดงออกโดยการทำแบบทดสอบให้ถูกต้องหลังจากได้ผ่านการศึกษาจากบทเรียนแล้ว ถ้าผู้เรียนแสดงออกถึงความสามารถโดยทดสอบแล้วได้คะแนนสูงถือว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งความสามารถที่มีของผู้เรียนนี้เป็นผลมาจากการได้ศึกษาเนื้อหาความรู้จากบทเรียน

จากความหมายข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความสามารถของบุคคลที่พยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งมาจากการเรียนการสอน เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมบอกถึงคุณภาพการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน แสดงออกไปในรูปของความสำเร็จ สามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปของคะแนนผลการสอบ หรือเกรดเฉลี่ยของนักเรียนในระดับชั้นนั้นๆ

แนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิดในเรื่องของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นเกี่ยวเนื่องกับการวัดผลประเมินผลของผู้เรียน การคำนวณ การแก้ปัญหา การเข้าใจ และการนำไปใช้ ดังมีผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้ไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547 : 59) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2549 : 129-152) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่นิยมนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบลูม (Benjamin S. Bloom) ซึ่งจำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย ได้แบ่งย่อยเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ ความจำ (Knowledge) หมายถึง การถามเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ หรือประสบการณ์ทั้งปวงที่ตนได้รับรู้มาและสามารถระลึกเรื่องราวต่างๆ นั้นออกมาได้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความรู้ในเนื้อเรื่อง หมายถึง การถามเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเนื้อหาสาระตามท้องเรื่องนั้น แยกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม หมายถึง การถามเกี่ยวกับคำศัพท์ นิยาม คำแปลความหมาย ชื่อ อักษรย่อ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ความรู้เกี่ยวกับกฎและความจริง หมายถึง การถามเกี่ยวกับ กฎ สูตร ความจริงตามท้องเรื่อง ขนาด ทิศทาง ปริมาณ เวลา คุณสมบัติ ระยะทาง เปรียบเทียบ คุณโทษ วัตถุประสงค์ สาเหตุ

1.1.2 ความรู้ในวิธีดำเนินการ หมายถึง การถามเกี่ยวกับขั้นตอนของกิจกรรมวิธีดำเนินเรื่องราว วิธีประพฤติปฏิบัติ แยกเป็น 5 ประเภท คือ

1.1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน หมายถึง การถามเกี่ยวกับแบบฟอร์ม ระเบียบ แบบแผน วัฒนธรรม ประเพณี การใช้คำสุภาพ ราชาศัพท์ หรือกิจกรรม ต่างๆ ที่ตกลงกันในสังคม

1.1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและแนวโน้ม หมายถึง การถามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก่อน – หลัง มักจะเกิดขึ้นบ่อยๆ

1.1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภท หมายถึง การถามให้จำแนก แจกแจงจัดประเภท หรือถามในรูปปฏิเสธ เช่น ไม่เข้าพวก ไม่เข้ากลุ่ม

1.1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ หมายถึง ข้อกำหนดที่ยึดเป็นหลักแล้วนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ โดยปกติทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีเกณฑ์

1.1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ หมายถึง การถามวิธีปฏิบัติ การทำกิจกรรมขั้นตอนการทำงาน คำถามมักจะอยู่ในรูปที่ว่า ปฏิบัติอย่างไร ควรทำโดยวิธีใด จึงจะมีประสิทธิภาพ

1.1.3 ความรู้รวบยอดในเนื้อเรื่อง หมายถึง ความสามารถในการค้นหาหลักการ หรือหัวใจของเรื่อง เพื่อสร้างเป็นทฤษฎีหรือโครงสร้างของเนื้อเรื่องเหล่านั้น แยกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและการขยายหลักวิชา (Principle) หมายถึง หลักการหรือหัวใจของเรื่องที่เกิดจากหลายๆ ความคิดรวบยอดมารวมกันความคิดรวบยอด (Concept) หมายถึง ลักษณะร่วมของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือของเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เคยเกิดขึ้นหลายๆ ครั้ง หรือมีสิ่งเหล่านั้นหลายๆ อย่าง

1.1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง ถามเกี่ยวกับ คติและหลักการของหลายเนื้อหาที่ไม่สัมพันธ์กัน ไม่เป็นชนิดเดียวกัน อย่างเดียวกันโดยตรง แต่อยู่ในเครือสกุลเดียวกัน

2. ด้านความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ความจำไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความ หรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่างๆ ทั้งยังสามารถอธิบายและเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะหรือสภาพคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใด จะสามารถแปลความ ตีความหรือขยายความ เกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ คำถามที่ใช้วัดความเข้าใจจึงแบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การแปลความ หมายถึง ความสามารถแปลสิ่งซึ่งอยู่ในระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่ง

2.2 การตีความ หมายถึง การจับใจความสำคัญของเรื่องหรือการเอาเรื่องราวเดิมมาคิดในแง่ใหม่ เป็นการสรุปผลที่เกิดจากหลายๆ การแปลความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้ความหมายใหม่อีกอย่างหนึ่ง ถ้าแปลความผิดจะตีความผิดไปด้วย

2.3 การขยายความ หมายถึง การคาดคะเนหรือคาดหวังว่า จะมีสิ่งนั้นเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในอดีตหรืออนาคต โดยอาศัยแนวโน้มที่ทราบมาเป็นหลัก

3. ด้านการนำไปใช้ (Application) การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวใดๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันหรือ

แก้ปัญหาที่แปลกใหม่ทำนองนั้นได้หรือสามารถหาสิ่งของมาแทนสิ่งที่ขาดหายไป หรือถามให้แก้ปัญหาซึ่งเป็นพฤติกรรมขั้นสูงกว่าความจำและความเข้าใจ

4. ด้านการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การแยกแยะพิจารณาดูรายละเอียดของสิ่งต่างๆ หรือเรื่องต่างๆ ว่ามีชิ้นส่วนใดสำคัญที่สุด คือการใช้วิจารณญาณเพื่อไตร่ตรองนั่นเอง แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การพิจารณาหรือจำแนกว่า ชิ้นใด ส่วนใด เรื่องใด เหตุการณ์ใด ตอนใด สำคัญที่สุดหรือหาจุดเด่น จุดประสงค์สำคัญ สิ่งที่ซ่อนเร้น มักจะลงท้ายด้วยคำว่า สำคัญที่สุด หรือ สำคัญมาก- น้อยที่สุด

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาความเกี่ยวข้อง ระหว่าง คุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ว่าสองชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กัน รวมถึงข้อสอบอุปมาอุปมัยและถือได้ว่าการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของการมีเหตุผล

4.3 การวิเคราะห์หลักการ หมายถึง การให้พิจารณาดูชิ้นส่วน หรือส่วน ปลีกย่อยต่างๆ ว่าทำงานหรือเกาะยึดกันได้ หรือคงสภาพเช่นนั้นได้เพราะใช้หลักการใดเป็นแกนกลาง จึงถามโครงสร้างหรือหลัก หรือวิธีการที่ยึดถือ

4.4 ด้านการสังเคราะห์ (Sythesis) หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานเรื่องราว หรือสิ่งต่างๆ ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างเป็นเรื่องราวใหม่ หรือสิ่งใหม่ที่แปลกไปจากเดิม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

4.4.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการนำเอาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ มาผสมหรือปรุงแต่งใหม่ เกิดเป็นข้อความหรือเรื่องราวใหม่ๆ

4.4.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการวัดความสามารถในการเขียนโครงการแผนปฏิบัติหรือการวางแผนกิจกรรมการงานต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

4.4.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการเอาความสำคัญและหลักการต่างๆ มาผสมให้เป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดเป็นสิ่งสำเร็จรูปหน่วยใหม่ ที่มีความสัมพันธ์แปลกไปจากเดิม รวมไปถึงงานที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการสรุปความด้วย

4.5 ด้านการประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การวินิจฉัย ตัดสินหรือตีราคา เรื่องราว ความคิด เหตุการณ์ต่างๆ โดยการสรุปเป็นคุณค่าว่า ดี - เลว เหมาะสม - ไม่เหมาะสม อย่างมีหลักเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

4.5.1 การประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน เป็นการประเมินค่าโดยใช้ข้อเท็จจริงต่างๆ ตามท้องเรื่องหรือตามสถานการณ์นั้นๆ มาเป็นหลักในการพิจารณาตัดสิน

4.5.2 การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก เป็นการประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์จากสิ่งภายนอกเรื่องราวนั้นๆ เป็นหลักในการพิจารณาตัดสิน

ปริญญา สองสีดา (2550: 29) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการคิดคำนวณและการแก้ปัญหาด้านต้าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความจำ ด้านการคอดคำนวณ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์

พวงรัตน์ (2550: 72) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะถึงความรู้ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง

ไกรฤฎษ์ พลพา (2551: 59) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลการเรียนที่แสดงถึงความสามารถ หรือความสำเร็จรวมถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ ซึ่งได้รับจากการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ทักษะในการแก้ปัญหาความสามารถในการนำไปใช้ และการวิเคราะห์ เป็นต้น

นัยนา จันดาวงศ์ (2551: 45) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสามารถหรือระดับพฤติกรรมของบุคคลหลังจากการเรียนหรือการฝึกอบรม

บุญชม ศรีสะอาด (2553: 56) ให้ความหมายว่า ความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ และตามจุดประสงค์ของวิชาต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

ภัณนภัทร บางประอินทร์ (2557: 46) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความรู้ความสามารถของบุคคลที่ได้เรียนมาในอดีต และความรู้นั้นยังคงในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลที่เรียนรู้ทางด้านการเรียน สร้างพฤติกรรมทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ และการนำไปใช้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ประเภทของแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 168 อ้างถึงใน สมหวัง ดุลนีย์, 25558: 112) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะคราว เพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และวัดระดับความสามารถทางวิชาการของผู้เรียน เพื่อแก้ไข

เช่น ซ่อมเสริม หรือใช้วัดความพร้อม ก่อนเริ่มหน่วยการเรียนใหม่ ใช้ทั่วไปในสถาบันการศึกษาจะสอบใหม่ก็ถึงสร้างขึ้นใหม่ หรือนำมาเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีวิธีการหรือหลักในการปรับปรุงไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูผู้สอนวิชานั้น ๆ มีกระบวนการ วิธีการที่ซับซ้อนมากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เมื่อสร้างเสร็จมีการนำไปทดลองสอบ แล้วนำผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหลายครั้งหลายหน เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดี มีความเป็นมาตรฐาน ซึ่งแบบทดสอบมาตรฐานนี้มีความเป็นมาตรฐานใน 2 ประการ คือ

2.1 มาตรฐานในการดำเนินการสอบ หมายถึง แบบทดสอบนี้ไม่ว่าจะนำไปใช้ที่ไหน เมื่อไหร่ คำชี้แจง คำบรรยาย การดำเนินการสอบจะเหมือนกันทุกครั้ง มีการควบคุมตัวแปรที่จะทำให้คะแนนคลาดเคลื่อน เช่น ผู้คุมสอบ การจัดชั้นเรียน การใช้คำสั่ง เป็นต้น แบบทดสอบประเภทนี้จึงต้องมีคำชี้แจงในการใช้ข้อสอบ

2.2 มาตรฐานไปการแปลความหมายของคะแนน ไม่ว่าเป็นการสอบที่ใดเมื่อใดต้องแปลคะแนนได้เหมือนกัน ดังนั้น แบบทดสอบประเภทนี้ จึงต้องมีเกณฑ์ปกติ สำหรับเปรียบเทียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้วจะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรจัดให้ครอบคลุมพฤติกรรม ดังนี้ 1) ความรู้ความจำ 2) ความเข้าใจ 3) การนำไปใช้ 4) การวิเคราะห์ 5) การสังเคราะห์ 6) การประเมินค่า

สมนึก ภัททิยธนี (2551: 73 – 124) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ข้อสอบแบบความเรียงหรืออัตนัย (Subject or Essay) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก - ผิด (True-False test) เป็นช้อฮอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก- ผิด ใช่ - ไม่ใช่ จริง - ไม่จริง เหมือนกัน - ต่างกัน เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2553: 56) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ในเนื้อหา และจุดประสงค์ในรายวิชาต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือหลักของการวัดผล แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น และแบบทดสอบมาตรฐานการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้รายงานเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกก่อน (Multiple Choice)

ดังนั้น แบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเฉพาะคราว เพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์และวัดระดับความสามารถทางวิชาการของผู้เรียน ไม่มีวิธีการหรือหลักในการปรับปรุง และไม่ผ่านการวิเคราะห์ข้อสอบ และแบบทดสอบมาตรฐานที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ มีกระบวนการที่ซับซ้อนมีการนำไปทดลองสอบ นำผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหลายครั้ง เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพดีมีความเป็นมาตรฐาน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นพพร ธนะชัยขันธ์ (2552 ข : 2) ได้ออกแบบการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้และสร้างตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือตารางวิเคราะห์หลักสูตร
3. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบปรนัย (เลือกตอบ เติมคำ จับคู่) หรืออัตนัย
4. สร้างแบบทดสอบ
5. ตรวจทานความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3-5 คนโดยมากนิยมใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC)
6. ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมหรือตัดทิ้ง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มรอบรู้ (Known Group) นำคำแนะนำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
8. ตรวจทานอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง การที่ครูผู้สอนดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ตามขั้นตอนการสร้างจะช่วยให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพ เช่นศึกษาเอกสารหรืองานวิจัย ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระนั้นๆ เพื่อกำหนดลักษณะของข้อสอบ กำหนดรูปแบบ สร้างแบบทดสอบ ตรวจทานความตรงเชิงเนื้อหา มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปทดลอง มีการวิเคราะห์ความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อแล้วจึงตรวจทานจัดทำแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป

5. ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2550 : 176) กล่าวว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และอาจกระทำการบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

อัญชนา สายสร้อย (2550: 82) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ด้วยความรู้สึกชอบ อิ่มเอิบใจ มีความสุขในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นสู่สำเร็จ

นภาพรรณ เอี่ยมสำอาง (2551: 23) กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่ดีความประทับใจหรือการมีเจตคติที่ที่ดีต่อการกระทำของบุคคล หรือการทำงานนั้น ๆ

สมหมาย ศุภพินิจ (2551: 54) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการ และทำให้บุคคลมีพฤติกรรมต่อสิ่งเร้านั้นในเชิงบวก หรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ หรือไม่มีความรู้สึกขัดแย้งกับสิ่งเหล่านั้น และถ้าระดับความรู้สึกมีความเครียดมาก จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และสถานการณ์แวดล้อม

อรัญญา แพงเพ็ง (2551: 34) ได้ให้หมายความว่า ความพึงพอใจหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถถอดความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน่อยลง ถ้าเกิดความเครียดมาก จะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาต่อสิ่งที่ปฏิบัติและความรู้สึกที่แสดงออกเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นได้ทั้งความรู้สึกชอบยินดีเต็มใจพอใจและมีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ

ศุภสิริ โสมาเกตุ (2544 : 49) กล่าวว่า แนวคิดในเรื่องความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใน เป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นทำให้สำเร็จได้

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2550 : 176) กล่าวว่าในการวัดหรือประเมินความพึงพอใจจะใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งจะแบ่งความรู้สึกออกเป็น 5 ช่วงหรือ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาระดับความพึงพอใจของผู้เรียน แปลความหมายจากค่าเฉลี่ยตามน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ จำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมีวิธีการวัดหลายวิธี ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนต้องการวัดแบบใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนและผู้สอนสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด เป้าหมายขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติและความรู้สึกตามเกณฑ์การวัด

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

นพพร ธนะชัยขันธ์ (2552 : 6) ได้ออกแบบการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจไว้ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

2. วิเคราะห์หาลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ

3. กำหนดรูปแบบของแบบประเมิน

4. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจฉบับร่าง

5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3-5 คน

6. ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม หรือตัดทิ้ง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำไปใช้และนำคะแนนไปคำนวณ

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจควรดำเนินการตามขั้นตอนให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้แบบประเมินความพึงพอใจมีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนต้องการประเมินควบคู่กับนวัตกรรมที่สร้างขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งการสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ

ปาลิตา อิธิตา (2563) ได้ศึกษาการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมูเซอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรมรณ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพชุดฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.99/82.18 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถิตระดับ .01 และ 3) การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

รอน น้อมถวาย (2559) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน และเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน ผลการศึกษาพบว่า 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกาารอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้รายงานสร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.01/82 94 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

พจนีย์ บุญสว่าง (2555) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแก "แกศึกษาวิทยา" สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2มีประสิทธิภาพ 85.79/83.67 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนสุกดคำเรื่อง มาตราตัวสะกดหลังเรียน มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

สังวาล จันทร์เทพ (2562) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทุกษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหารที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89:25/86.33 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนปรากฏว่าคะแนสอบหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องตัวสะกดไม่ตรงมาตรา สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 4.70 หมายถึง พึงพอใจในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นภาพร แสงตัน (2554) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด โดยใช้เกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดโดยใช้เกมการศึกษาที่สร้างขึ้นทั้งหมด 9 เกม มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้คือ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย (E1/E2) เท่ากับ 83.49/84.76 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตรา ตัวสะกดโดยใช้เกมศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนค่าเฉลี่ย 15.57 คิดเป็นร้อยละ 51.90และหลังเรียน เฉลี่ย 25.42 คิดเป็นร้อยละ 84.76 มีความก้าวหน้าร้อยละ 32.85 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดโดยใช้เกมการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นในภาพามอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.56 และส่วนเบียงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.31

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

กฤตยากาญจน์ อินทร์พิทักษ์ (2562) ได้ศึกษาการใบชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนบ้านน้ำดุกเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 86.42 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยกะ 85.71 ของนักเรียนทั้งหมดซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80

กรรณิการ ชุมภู (2556: 45) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเจริญเมืองอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนคำที่ใช้มาตราตัวสะกด พบว่ามีค่าประสิทธิภาพสูง ว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คือ 87.09 / 86.92 คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

ศิริพร จันทะเลิศ (2558: 87) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกกคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบชุดฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาทของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แผนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.79/83.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบชุดฝึกมีค่าเท่ากับ 05.994 เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 59.94 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา ของการวิจัยหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบชุดฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วนมือประกอบชุดฝึกโดยรวมอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศ วิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เป็นคำในเอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอน ผสมผสานระหว่างตัวสะกดต่างๆ จำนวน 4 มาตรา ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กด, แม่กก, แม่กน, แม่กบ เนื่องจากมีตัวสะกด ประกอบด้วย 2 แบบ คือ

1. บัตรคำ
2. ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ 1. เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา และในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pre - Test and Post - Test Design) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

1.1 ขั้นการวิเคราะห์

1.1.1 วิเคราะห์จุดประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่องการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมในการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่าตามแนวคิดของบลูมและคณะ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 129 –152)

1.1.2 วิเคราะห์เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในสร้างชุดฝึกได้แก่ เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำโดยกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ไว้ คือ เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

1.1.3 วิเคราะห์ผู้เรียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาภาษาโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 พบว่านักศึกษายังขาดทักษะการเรียนรู้เรื่องการอ่านการเขียนสะกดคำ

โดยผู้วิจัยได้สังเกตจากการอ่านออกเสียง การเขียนสะกดคำตามคำบอก การทำแบบฝึกหัด สอบถามและทดสอบ ปรากฏว่านักศึกษาค่อนข้างสับสนในการเขียนสะกดคำดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ ผลการเรียนของนักศึกษาค่อนข้างต่ำ จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากและจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพ

1.2 ขั้นออกแบบ

การออกแบบชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำเรื่องการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนีและคณะ. 2548: 168)

1.2.1ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดและคู่มือครูสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2.2 ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยการสำรวจการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาปีการศึกษา 2567 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ต่ำกว่าเป้าหมายของผู้สอนที่ตั้งไว้ ประกอบกับเมื่อได้ซักถามเพิ่มเติมจึงได้ทราบว่านักศึกษายังขาดสื่อที่ใช้ในการฝึกฝนให้เกิดทักษะด้านการเขียนสะกดคำให้ดีขึ้น

1.2.3 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

1.2.4 วิเคราะห์หาคำที่นักศึกษามีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ โดยการหาคำที่ไปสำรวจจากการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสารที่ผ่านมาแล้วนำมาวิเคราะห์หาคำที่นักศึกษาเขียนผิด

การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการทดลองผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ดังนี้

1. การประเมินคุณภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในด้านความครอบคลุมจุดประสงค์ เนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา การประเมินผล นำน้ำหนักคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำผลที่ได้มาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนหรือชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ผู้เรียนตอบถูกจากการทดสอบหลังเรียนแต่ละชุดฝึก คิดเป็นร้อยละ 80

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ

3.2 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ

4. การวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ โดยการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความรู้ เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง นำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

5. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนที่ได้จากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ นำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ (E_1 / E_2) ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80 /80 โดยใช้สูตรของนพพร ธนะชัยขันธ์ (2552 ก : 4)

E_1 = ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะระหว่างเรียน (หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100\%$$

เมื่อ $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนระหว่างเรียนของนักศึกษาทุกคน

N = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

A = คะแนนเต็มระหว่างเรียนทั้งหมด

E_2 = ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะหลังเรียน (หรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100\%$$

เมื่อ $\sum Y$ = ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาทุกคน

N = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

B = คะแนนเต็มจากการทดสอบหลังเรียน

2. หาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้สูตรของ นพพร ธนะชัยขันธ์ (2552 ข : 1) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1 หมายถึง ข้อสอบนั้นมีเนื้อหาสาระตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีเนื้อหาสาระตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อสอบนั้นมีเนื้อหาสาระไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3. วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สูตรของนพพร ธนะชัยขันธ์ (2552 ข : 2 – 3) ดังนี้

วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่าย

R_U แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

F แทน จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูง (หรือกกลุ่มต่ำ)

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_U แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

F แทน จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูง (หรือกกลุ่มต่ำ)

เกณฑ์ความเหมาะสมของค่าความยากง่าย (p) มีค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง -1.00 – 1.00 แต่เกณฑ์ความเหมาะสมมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.20

4. หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ จากสูตรการคำนวณของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR – 20) ของนพพร ธนะชัยขันธ์ (2552 ก : 31) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1}\left(1 - \frac{\sum pq}{s^2}\right)$$

$$s^2 = \frac{n\left(\sum X^2\right) - \left(\sum X\right)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อและ q = 1 – p

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้เข้าสอบแต่ละคน

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

5. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร โดยใช้สูตร (นพพร ธนะชัยขันธ์. 2552 ก : 48) ดังนี้

$$\overline{X} = \frac{\sum x_i}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

X_i แทน คะแนน

N แทน จำนวนของประชากร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x_i^2}{N} - \left(\frac{\sum x_i}{N}\right)^2}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X_i แทน คะแนน

N แทน จำนวนของประชากร

6. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

6.1 สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\overline{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมทั้งหมด

n แทน จำนวนของประชากร

6.2 สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - \left(\sum fx\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนของประชากร

x แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล

f แทน ความถี่

$\sum fx$ แทน ผลรวมทั้งหมด

7. เกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์การตัดสินและเกณฑ์แปลความหมาย

7.1. การให้คะแนนผลการเรียนรู้

7.1.1 ตอบถูกได้ 1 คะแนน

7.1.2 ตอบผิดได้ 0 คะแนน

7.2. การให้คะแนนความพึงพอใจ

7.2.1 มีอยู่ 5 ระดับความพึงพอใจ

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

7.2.2 ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจ

4.50-5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง พึงพอใจมาก

2.50-3.49 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง พึงพอใจน้อย

0.50-1.49 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยประชากรที่ใช้เป็นนักศึกษาชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนในรายวิชาภาษาไทยเชิงวิชาการ (THC2307) ซึ่งผู้สอนได้บูรณาการกับรายวิชาการเขียนเพื่อการสื่อสาร (Z0613218) ตามขั้นตอนดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

2. ให้ผู้เรียนทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ จำนวน 10 ชุด โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 20 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับหลังเรียนแต่เป็นชุดเดียวกันกับฉบับก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5. ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

6. นำคำตอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้มาตรวจให้คะแนนแล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

บทที่ 4
ผลวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกไปปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปทดลองกับประชากรซึ่งเป็นนักศึกษาชาวต่างประเทศคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายแล้ว จึงนำผลการทดลองไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ (E_1/E_2) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับการทดลองใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และเสนอข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ และผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดย ใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตอนที่ 1 การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ และผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดย ใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1. การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ และการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้อาศัยหลักการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ ด้วยการนำคำยากที่ผู้เรียนมีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำผิด ซึ่งได้จากการให้ผู้เรียนอ่านและเขียนสะกดคำยากทุกวัน วันละ 10 คำ แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาคำที่ผู้เรียนเขียนผิดมาจัดลำดับคำที่เป็นปัญหามาก ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป รวบรวมคำที่ผู้เรียนมีปัญหาด้านการอ่านการเขียนสะกดคำผิด จำนวน 4 มาตรา ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กด, แม่กก, แม่กน, แม่กบ เนื่องจากมีตัวสะกด ประกอบด้วย 2 แบบ คือ บัตรคำ และชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

1. แม่ กก: สะกดไม่ตรงมาตรา ข, ค, ฆ

1. เลข	2. สุนัข	3. เมฆ	4. บริจาค	5. มุข
6. โรค	7. โชค	8. บริโภค	9. พรรค	10. เช็ค
11. เว้นวรรค	12. วัคซีน	13. สุข	14. ยุค	15. เทคนิค
16. ภาค	17. บุคคล	18. นาค	19. สมัคร	20. อัคคีภัย
21. วิหค	22. ไฮเทค	23. พยัคฆ์	24. ประโยค	25. ประมุข

2. แม่ กด: สะกดไม่ตรงมาตรา จ, ช, ซ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ด, ต, ถ, ท, ธ, ร, ษ, ส

1. ตำรวจ	2. กระดาษ	3. รถ	4. บาท	5. ปรากฏ
6. ครุฑ	7. กิจ	8. บวช	9. อูฐ	10. ก๊าซ
11. ประโยชน์	12. ประเสริฐ	13. แก๊ส	14. บัตร	15. กฎ
16. โอกาส	17. เพชร	18. อนุญาต	19. สวิตช์	20. โทรทัศน์
21. เศรษฐี	22. อุโบสถ	23. ปฏิเสธ	24. เทศนา	25. อากาศ

3. แม่ กน: สะกดไม่ตรงมาตรา ญ, ณ, ร, ล, ฬ

1. พยาบาล	2. คูณ	3. คุณ	4. บอล	5. สัญญาณ
6. บริเวณ	7. โบราณ	8. ทมิฬ	9. เหรียญ	10. ขวัญ
11. ปัญหา	12. อาหาร	13. เณร	14. เกสร	15. อนุบาล
16. ศีล	17. ผล	18. ปลาวาฬ	19. สาร	20. อาภรณ์
21. อาถรรพ์	22. จักรกล	23. ศาลเจ้า	24. การ	25. วิญญาณ

4. แม่ กบ: สะกดไม่ตรงมาตรา ป, พ, ฟ, ภ

1. ลิฟต์	2. บาป	3. รูป	4. ภาพ	5. ธูป
6. กราฟ	7. อพยพ	8. เคารพ	9. ลาภ	10. โลภ
11. อาชีพ	12. ทวีป	13. คำสาป	14. ยีราฟ	15. ไมโครเวฟ
16. สรุป	17. เสิร์ฟ	18. ลิป	19. ซิป	20. ผลลัพธ์
21. ลพบุรี	22. ลภ	23. ภพ	24. ศพ	25. อรรนภ

2. นำคำที่ได้มาทำเป็นบัตรคำเพื่อใช้ในการอ่านการเขียนสะกดคำและการสอน ซึ่งผู้เรียนต้องอ่านออกเสียงก่อน ถึงจะนำคำที่อ่านออกเสียงนั้นมาเขียนสะกดเพื่อความเข้าใจและถูกต้องของผู้เรียน

3. ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่หลากหลายนั้น ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทำที่มีคำต่างจากคำที่คุ้นเคยในการอ่านการเขียนสะกดคำ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในคำที่สะกดมากยิ่งขึ้น ได้แก่

3.1 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (ปรนัย)

3.2 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 เติมคำลงในช่องว่าง

3.3 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 3 จับคู่คำกับมาตรา

3.4 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 4 แบบ ถูก-ผิด

3.5 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 5 เขียนคำใหม่ให้ถูกต้อง

3.6 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 6 เติมคำในประโยค

3.7 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 7 เลือกคำที่สะกด “ตรงมาตรา” ออกมา

3.8 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 8 จับผิดคำ

3.9 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 9 จัดหมวดคำ

3.10 ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 10 เติมตัวสะกดที่หายไป

ในแต่ละบัตรคำจะมีคำ 1 คำ 1 ใบ ตัวอักษรใหญ่เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านชัดเจน สามารถจดจำนำไปเขียนได้อย่างถูกต้อง และในแต่ละชุดฝึกจะมีจำนวนข้อไม่เท่ากันเพื่อให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการทำชุดฝึกฯ จะมีวิธีการใช้ชุดฝึกฯ ดังนี้

1. ผู้เรียนได้ฝึกอ่านแล้ว ต้องฝึกเขียนคำที่อ่านนั้นให้ถูกต้องตามที่ผู้สอนได้อธิบาย

2. ฝึกเขียนตามคำบอก คำที่ผู้สอนได้กำหนด มีคะแนนจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากอ่าน-เขียน

3. แบบทดสอบก่อนเรียนมีไว้เพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนว่ามีความรู้ในแต่ละเนื้อหามากน้อยเพียงใด ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติทำชุดฝึก

4. เนื้อหาในแต่ละเรื่องจะมีเนื้อหายากง่ายตามลำดับและจะให้ผู้เรียนได้ศึกษาก่อนที่จะลงมือปฏิบัติทำชุดฝึกนั้น

5. ในแต่ละชุดฝึกจะให้ผู้เรียนได้อ่านเป็นกลุ่มและรายบุคคลเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจอยากที่จะฝึกทำมากขึ้น

6. แบบทดสอบหลังเรียน เป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อทดสอบความสามารถของผู้เรียนหลังเรียนเนื้อหา ปฏิบัติกิจกรรมแล้วผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังมีแผนการสอน คือ มคอ.3 ที่ประกอบการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำ เพื่อทำให้การใช้ชุดฝึกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้นำคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน มาหาประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ดังนี้

ตารางที่ 1

ชุดฝึกทักษะ	E_1	E_2
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 1	81.00	82.33
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 2	81.00	84.67
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 3	82.00	82.55
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 4	81.00	84.67
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 5	81.00	83.67
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 6	82.33	83.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชุดฝึกทักษะ	E_1	E_2
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 7	82.00	84.00
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 8	81.33	82.56
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 9	82.00	85.00
ชุดฝึกทักษะชุดที่ 10	82.00	83.67
ประสิทธิภาพรวม	**81.56**	**83.61**

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพรวมของชุดฝึกฯ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็น 81.56/83.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่าทุกชุดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาหาค่าร้อยละ ปรากฏในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2

คนที่	คะแนนเต็ม 40 คะแนน			
	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
1	20	50.00	30	75.00
2	19	47.50	37	92.50
3	21	52.50	33	82.50
4	16	40.00	39	97.50
5	22	55.00	34	85.00
6	19	47.50	31	77.50
7	16	40.00	31	77.50
8	16	40.00	31	77.50
9	12	30.00	26	65.00
10	25	62.50	19	47.50
11	16	40.00	29	72.50
12	14	35.00	38	95.00
13	12	30.00	27	67.50
14	12	30.00	34	85.00
15	15	37.50	34	85.00
16	12	30.00	28	70.00
17	16	40.00	32	80.00
18	15	37.50	33	82.50
19	19	47.50	25	62.50
20	12	30.00	29	72.50
21	12	30.00	25	62.50
22	15	50.00	23	75.00
รวมคะแนน	**341**	**853**	**645**	**1,613**
คะแนนเฉลี่ย	**15.50**	**21.31**	**29.32**	**40.31**
S.D	**3.78**	**9.45**	**4.79**	**11.97**
$\overline{X}$	**38.75**	**53.28**	**73.30**	**100.78**

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน จะเห็นได้จากคะแนนรวมหลังเรียนเท่ากับ 645 คะแนน ก่อนเรียนเท่ากับ 341 คะแนน มีค่าเฉลี่ยรวม $\overline{X}$ หลังเรียนเท่ากับ 100.78 ก่อนเรียนเท่ากับ 53.28 มีค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D หลังเรียนเท่ากับ 4.79 ก่อนเรียนเท่ากับ 3.78

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียน

การทดสอบ	N	$\overline{X}$	S.D	**ร้อยละ**
หลังเรียน	22	100.78	4.79	40.31
ก่อนเรียน	22	53.28	3.78	21.31

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 29.32 คิดเป็นร้อยละ 40.31 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 15.50 คิดเป็น ร้อยละ 21.30 ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

หลังจากดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับการใช้ใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สรุปได้ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

	รายการประเมิน	$\overline{X}$	S.D	ความหมาย
ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง				
1	ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาจากบทเรียน	4.95	0.21	พึงพอใจมากที่สุด
2	ผู้เรียน เรียนรู้เนื้อหาจากบทเรียนได้สะดวกรวดเร็ว	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
3	ผู้เรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อได้ด้วยตนเอง	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
4	ผู้เรียนพอใจที่เรียนด้วยตนเองไม่ต้องรอเพื่อน	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านความเหมาะสมของตัวอักษรในชุดฝึก				
5.	ผู้เรียนรู้สึกพอใจ ชอบใจในชุดฝึก	4.95	0.21	พึงพอใจมากที่สุด
6.	ผู้เรียนรู้สึกพอใจ ชอบใจกับตัวอักษรในชุดฝึก	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
7.	ผู้เรียนรู้สึกพอใจและชอบขนาดของตัวอักษรในชุดฝึก	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
8.	คำอธิบายเนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย	4.82	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านความรู้และประสบการณ์				
9.	ผู้เรียนได้ความรู้ มีความสุข สนุกสนานกับการเรียนจากชุดฝึกนี้	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
10.	ชุดฝึกนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานกับการเรียน ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย	4.73	0.46	พึงพอใจมากที่สุด
11.	ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากชุดฝึกมากกว่าบทเรียนปกติ	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
12.	บทเรียนเร้าความสนใจให้อยากเรียนในหน่วยการเรียนต่อไป	4.91	0.43	พึงพอใจมากที่สุด
13.	ผู้เรียนใช้ชุดฝึกได้รวดเร็ว แม่นยำ	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\overline{X}$	S.D	ความหมาย
ด้านการใช้งาน			
14. ผู้เรียนรู้สึกสนุกเป็นสุขกับการเรียน	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
15. ผู้เรียนนำชุดฝึกไปทำเป็นชิ้นงานหรือรายงานได้	5.00	0.00	พึงพอใจมากที่สุด
รวม	**4.96**	**0.23**	**พึงพอใจมากที่สุด**

จากตารางที่ 4 พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทุกประเด็นมีความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ เท่ากับ 4.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D เท่ากับ 0.23 สัมพันธ์กับที่ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในบทที่ 3 ไว้ที่ 4.50 - 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาชาวต่างประเทศ วิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เป็นคำในเอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอน ผสมผสานระหว่างตัวสะกดต่างๆ จำนวน 4 มาตรา ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่กด, แม่กก, แม่กน, แม่กบ เนื่องจากมีตัวสะกด ประกอบด้วย 2 แบบ คือ

1. บัตรคำ
2. ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

1. เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา และในแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pre - Test and Post - Test Design) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ และผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าประสิทธิภาพรวมของชุดฝึก ฯ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษา ชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็น 81.56/83.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่าทุกชุดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษา ชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 29.32 คิดเป็นร้อยละ 40.31 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 15.50 คิดเป็น ร้อยละ 21.31 ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียน

สะกดคำ สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทุกประเด็นมีความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ เท่ากับ 4.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D เท่ากับ 0.23 สัมพันธ์กับที่ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในบทที่ 3 ไว้ที่ 4.50 - 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในครั้งนี้มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สร้างขึ้นมีขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ ตลอดจนการนำชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ นอกจากนี้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำยังสร้างขึ้นโดยใช้หลักจิตวิทยาคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ง่ายและยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ผู้วิจัยได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ คือกฎแห่งการฝึกหัด คือการกระทำใดหากได้รับการฝึกฝนหรือกระทำบ่อยๆ จะกระทำสิ่งนั้นได้ดีและคล่องแคล่ว ดังนั้นถ้าผู้เรียนทำแบบทดสอบหรือชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากจะเป็นการยั่วยุให้ผู้เรียนสนใจอยากที่จะทำแบบทดสอบหรือชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำมากขึ้น การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ได้สร้างให้เป็นชุดฝึกแบบสั้น ง่าย ๆ และอ่านออกง่าย ๆ มีหลายกิจกรรรมให้ผู้เรียนได้ฝึก ผู้เรียนสามารถฝึกกระทำได้ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ การฝึกจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและทำให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเองได้อีกด้วย สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรัมพรรย์ (2535 : 22)

ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสร้างตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นตัวบ่งชี้และประกันว่าชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำได้เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ โดยเมื่อสร้างเสร็จได้มีการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำมีการทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปทดลองจริง จนได้ผลออกมาว่าชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เพื่อพัฒนาการอ่านการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้สร้างตามหลักการสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกเฉพาะเรื่อง มีกิจกรรมหลากหลาย บัตรคำมีตัวอักษรใหญ่

มองเห็นชัดเจนอ่านออกง่าย นำไปเขียนได้ง่าย เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนตามระดับชั้น ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ลำดวน สุริยวรรณ (2542 : 20-22)

2. การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษา ชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็น 81.56/83.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่าทุกชุดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษา ชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษา ชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยภาพรวมพบว่า นักศึกษาชาวต่างประเทส มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้จัดทำชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีลำดับขั้นตอนและวิธีการที่หลากหลาย สนุกสนาน มีเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำมีตัวหนังสือชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย มีภาพประกอบน่าสนใจเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกเวลาที่ต้องการ ทำให้เกิดความสนใจให้อยากเรียนมากขึ้น อีกทั้งนักศึกษายังพอใจและภูมิใจในการที่จะนำไปทำเป็นชิ้นงานของตน สังเกตได้จากความกระตือรือร้นของนักศึกษาในการทำชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำตรงตามแนวคิดของ ไชยยัณห์ ชาญปรีชารัตน์ (2543 : 52) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติในทางบวก คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจหรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ สำหรับนักศึกษา ชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ช่วยให้นักศึกษาชาวต่างประเทศ สามารถพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านการเขียนสะกดคำ สามารถเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำดังกล่าว มีความเหมาะสมกับเนื้อหา หลักการใช้ภาษา และภาษาไทยระดับสูง ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝน

บ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ อีกทั้งผลของการวิจัยในด้านต่างๆ ได้แก่ ประสิทธิภาพของชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แล้ว หลังเรียนซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ที่อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้การวิจัยนี้เน้นผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศเป็นสำคัญ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ เหมาะสมที่สุดและสามารถนำไปใช้ในอนาคตต่อไปได้อย่างดียิ่ง

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ควรสร้างเสริมทักษะตามหลักจิตวิทยาตรงกับความสนใจของผู้เรียน ควรเป็นชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่สั้นๆ มีหลายกิจกรรม มีรูปภาพประกอบที่เหมาะสม

1.2 ก่อนการใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ควรศึกษาคำชี้แจง ขั้นตอนการทำให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อทำให้การนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ควรมีการทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำทุกครั้ง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าและพัฒนาการของผู้เรียน โดยเฉพาะนักศึกษาชาวต่างประเทศ

1.4 การนำชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำไปใช้ ผู้สอนควรยึดผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเป็นศูนย์กลาง พยายามสอนให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและนำเสนอออกมาเป็นชิ้นงาน โดยการให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ศึกษาค้นคว้าจริง เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

1.5 ผู้เรียนเป็นนักศึกษาชาวต่างประเทศ ดังนั้นการเรียนการสอนที่มีการฝึกฝนบ่อยๆ โดยมีชุดฝึก หรือสื่อต่างๆ ในการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศรู้สึกตื่นเต้น กระตือรือร้นอยากเรียน และที่สำคัญผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำการอ่านการเขียนในชั้นอื่นต่อไป เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านการเขียนในรายวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมในชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำให้มีหลายรูปแบบมากขึ้น ไวยกรณ์ง่าย ๆ คำง่าย ๆ เพื่อใช้สำหรับผู้เรียนเป็นชาวต่างประเทศ

3. การสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ ควรนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับสถานการณ์ วัฒนธรรมไทย สอดแทรกเข้าไปด้วย เนื่องจากผู้เรียนเป็นชาวต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวปิยมาศ มาวงศ์

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) Miss Piyamas Mavong

2. หมายเลขบัตรประชาชน 3570101263651

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์โทรสารและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

80 หมู่ 9 ต.บ้านดู่ อ.เมือง จ.เชียงราย 57100 หมายเลขโทรศัพท์ 053-776 013

โทรสาร 053-776 025 E-mail: Pmavong@hotmail.com

5.ประวัติการศึกษา

2565 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

2555 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2546 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏเชียงราย

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด.* กรุงเทพมหานคร: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.* กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). *ชุดการเรียนการสอน.* เชียงใหม่ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กาญจนา แจ้งตรง. (2550). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการผันวรรณยุกต์โดยการใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กำชัย ทองหล่อ. (2545). *หลักภาษาไทย.* กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น.

โกชัย สาริกบุตร. (2529). *การสร้างความสามารถในการอ่าน.* เชียงใหม่ : วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

เครือวัลย์ ชรสุวรรณ. (2541). *การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ประถมศึกษา) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จำนง โปธาเกี๋ยง. (2538). *การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรการสอน) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฉลาด สมพงษ์. (2547). *การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสายธารวิทยา อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีษะเกษ.* การศึกษาอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฉวีลักษณ์ บุญยกาญจน. (2525). *จิตวิทยาการอ่าน.* กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน Reading Techniques.* กรุงเทพมหานคร : ศิลปาบรรณาคาร.

ชาลินี แพ็ทเทอสัน. (2549). *ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหา ร้อยละ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงราย: สถาบันราชภัฏเชียงราย.

ชุติมา สัจจานันท์.(2550). *การอ่านกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.* กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไชยยัณห์ ชาญปรีชารัตน์. (2543). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น.* การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทวีศรี จันทร์เอี่ยม. (2532). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธัญพร อรรถเดช. (2548). *การสร้างชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าเหมือด อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงราย : สถาบันราชภัฏเชียงราย.

นวลใย หนูมี. (2549). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพรานวิทยา จังหวัดราชบุรี.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บัณฑิตา แจ้งจบ. (2545). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะ ใช้หลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาและการสอน) ชลบุรี : มหาวิทยาลัยทักษิน.

บุปผา ซังพุก. (2524). *ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. "แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก," *สารพัฒนาหลักสูตร.* (เมษายน – มิถุนายน, 2538). 11(2) : 2553.

ประเทิน มหาขันธ์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น.* กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

_____, (2530). *การอ่านเบื้องต้น.* กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิสุทธา อารีราษฎร์. (2550). *ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.* มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์. (2549). *ทักษะการใช้ภาษาทั้งเรื่องการอ่าน การเขียน.* การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. (อักษรศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2537). *การสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย.* กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542.* กรุงเทพมหานคร : บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท.จำกัด.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.* กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่นส์.

วัลยา ช้างขวัญยืน. (2537). *ลักษณะภาษาเขียนใน เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1-7.* พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วลัยรัตน์ อติแพทย์. (2548). *หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชา ท041 การเขียน 1 / Edition,* Imprint, กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.

วาสนา เกตุภาค. (2521). *การอ่าน.* กรุงเทพมหานคร : วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

วิวัฒน์ ประสานสุข. (2541) .*การใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

ศุภดาลัด สิทธิประเสริฐ. (2536). *การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* .วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ประถมศึกษา) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภวัฒน์ ชื่นชอบ. (2524). *การสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา.* เชียงใหม่: ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภสิริ โสมาเกตุ. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือ.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สนิท สัตโยภาส. (2532). *การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา.* กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจเทรดดิ้ง,

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2538). *เทคนิคการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจ.* กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สมนึก ภัททิยธนี และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2549). *การวัดผลการศึกษา.*พิมพ์ครั้งที่ 5. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี และคณะ. (2548). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

สมบูรณ์ ทินกร. (2535). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย*. งานเขียนด้านการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร.

สมพร มันตะสูตร. (2547). *การใช้ภาษาในปัจจุบัน*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์. (2550). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำขยากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต* 3. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. (มหาสารคาม) : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรัมพรรย์. (2538). *วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน*. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

สุธามาส สังข์ลาโพธิ์. (2531). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุรพันธ์ ตันศรีวงษ์. (2538). *วิธีการสอน(TEACHING METHODS)*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุวิมล ตันปิติ. (2536). *สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กกรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *การสร้างชุดการสอนสำหรับฝึกทักษะในการแก้ปัญหาโจทย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมกรุงเทพมหานคร* : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

สำลี รักสุทธี. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.

สำลี รักสุทธี. (2550). (2550). *คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ ก.ค.* กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.

สำลี รักสุทธี. (2551). *แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1*. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.

เสนีย์ วิลาวรรณ. (2548). *หลักการใช้ภาษา*. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2549). *การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เสริมศรี หอทิมาวรกุล. (2533). การพัฒนาการอ่าน ใน ประคอง สุทธสาร (บรรณาธิการ). *เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสนีย์ วิลาวรรณ. (2548). *หลักการใช้ภาษาไทยม.1-ม.3*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช,

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำคละคำ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อมรลักษณ์ นามโยธา. (2543). *ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม อมราลักษณ์ นามโยธา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2546) *ลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เมนพับลิชชิง.

ภาคผนวก

(ก)

แบบประเมินความพึงพอใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในหน้าข้อความที่ท่านเลือก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

ตอนที่ 2 แบบประเมิน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของข้อคำถามนั้นๆที่ตรงกับความเหมาะสมของท่านมากที่สุด โดยตัวเลขแต่ละค่ามีความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง						
1.	ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาจากบทเรียน					
2.	ผู้เรียน เรียนรู้เนื้อหาจากบทเรียนได้สะดวกรวดเร็ว					
3.	ผู้เรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจเนื้อได้ด้วยตนเอง					
4.	ผู้เรียนพอใจที่เรียนด้วยตนเองไม่ต้องรอเพื่อน					
ด้านความเหมาะสมของตัวอักษรในชุดฝึก						
5.	ผู้เรียนรู้สึกพอใจ ชอบใจในชุดฝึก					
6.	ผู้เรียนรู้สึกพอใจ ชอบใจกับตัวอักษรในชุดฝึก					
7.	ผู้เรียนรู้สึกพอใจและชอบขนาดของตัวอักษรในชุดฝึก					
8.	คำอธิบายเนื้อหาชัดเจนเข้าใจง่าย					

ที่	รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านความรู้และประสบการณ์						
9.	ผู้เรียนได้ความรู้ มีความสุข สนุกสนานกับการเรียน จากชุดฝึกนี้					
10.	ชุดฝึกนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานกับการเรียน ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย					
11.	ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากชุดฝึก มากกว่าบทเรียนปกติ					
12.	บทเรียนเร้าความสนใจให้อยากเรียนในหน่วยการเรียนต่อไป					
13.	ผู้เรียนใช้ชุดฝึกได้รวดเร็ว แม่นยำ					
14.	ผู้เรียนรู้สึกสนุกเป็นสุขกับการเรียน					
15.	ผู้เรียนนำชุดฝึกไปทำเป็นชิ้นงานหรือรายงานได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บัตรคำ

1. แม่ กก: สะกดไม่ตรงมาตรา ข, ค, ฆ

1. เลข	2. สุนัข	3. เมฆ	4. บริจาค	5. มุข
6. โรค	7. โชค	8. บริโภค	9. พรรค	10. เช็ค
11. เว้นวรรค	12. วัคซีน	13. สุข	14. ยุค	15. เทคนิค
16. ภาค	17. บุคคล	18. นาค	19. สมัคร	20. อัคคีภัย
21. วิหค	22. ไฮเทค	23. พยัคฆ์	24. ประโยค	25. ประมุข

2. แม่ กด: สะกดไม่ตรงมาตรา จ, ช, ซ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ด, ต, ถ, ท, ธ, ร, ษ, ส

1. ตำรวจ	2. กระดาษ	3. รถ	4. บาท	5. ปรากฏ
6. ครุฑ	7. กิจ	8. บวช	9. อู่ฐ	10. กาซ
11. ประโยชน์	12. ประเสริฐ	13. แก๊ส	14. บัตร	15. กฎ
16. โอกาส	17. เพชร	18. อนุญาต	19. สวิตช์	20. โทรทัศน์
21. เศรษฐี	22. อุโบสถ	23. ปฏิเสธ	24. เทศนา	25. อากาศ

3. แม่ กน: สะกดไม่ตรงมาตรา ญ, ณ, ร, ล, ฬ

1. พยาบาล	2. คูณ	3. คุณ	4. บอล	5. สัญญาณ
6. บริเวณ	7. โบราณ	8. ทมิฬ	9. เหรียญ	10. ขวัญ
11. ปัญหา	12. อาหาร	13. เณร	14. เกสร	15. อนุบาล
16. ศีล	17. ผล	18. ปลาวาฬ	19. สาร	20. อาภรณ์
21. อาถรรพ์	22. จักรกล	23. ศาลเจ้า	24. การ	25. วิญญาณ

4. แม่ กบ: สะกดไม่ตรงมาตรา ป, พ, ฟ, ภ

1. ลิฟต์	2. บาป	3. รูป	4. ภาพ	5. ธูป
6. กราฟ	7. อพยพ	8. เคารพ	9. ลาภ	10. โลภ
11. ชีพ	12. ทวีป	13. คำสาป	14. ยีราฟ	15. ไมโครเวฟ
16. สรุป	17. เสิร์ฟ	18. ลิป	19. ชิป	20. ผลลัพธ์
21. ลพบุรี	22. ลภ	23. ภพ	24. ศพ	25. อรรนภ

แบบทดสอบก่อนเรียน

โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย **ปีการศึกษา 2568**

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ มีทั้งหมด 9 หน้า

ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย x ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กด ทั้งหมด

ก. แก๊ส กฎ กระดาษ

ข. อนุญาต อูฐ คุณ

ค. ปฏิเสธ บริโภค โชค

ง. อาถรรพ์ ผล วิญญาณ

2. ข้อใดสะกดด้วยมาตร แม่ กบ ทั้งหมด

ก. เณร บอล สุนัข

ข. เช็ค อูฐ วัคซีน

ค. รูปภาพ ธูป ยีราฟ

ง. กิจ บวช สุนัข

3. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กก ทั้งหมด

ก. เณร บอล สุนัข

ข. โชค สุข สมัคร

ค. รูปภาพ ธูป บัตร

ง. เพชร เมฆ ไฮเทค

4. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กน ทั้งหมด

ก. พยาบาล บอล คูณ

ข. โอกาส ครุฑ สมัคร

ค. รูปภาพ อาหาร ผล

ง. อาภรณ์ ปัญหา สวิตซ์

5. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กด

ก. วันหยุดนี้เธอไปเที่ยวไหม

ข. พวกเธอไม่มีที่ไปแล้ว

ค. ฉันอยากไปเที่ยว

ง. เขามีธุระกิจที่บ้าน

6. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก

ก. นางพยาบาลคนนั้นสวยมาก

ข. เขาถูกตำรวจจับ

ค. บ้านของเขามีสุนัข 1 ตัว

ง. ฉันซื้อกระดาษ 1 รีม

7. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กบ

ก. เด็กๆเข้าโรงเรียนอนุบาล

ข. เมื่อน้ำท่วมเขาจึงมีการอพยพ

ค. ที่นี่มีโบราณสถาน

ง. วันนี้อากาศดีมาก

8. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กด มากที่สุด

ก. ตำรวจขับรถแก๊สเข้าอุโบสถ

ข. เณรน้อยเข้าไปอุโบสถเพื่อจำศีล

ค. คุณประเสริฐเทศนาปลาวาฬ

ง. อูฐอยู่ทวีปแอฟริกาจริงหรือ

9. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กบ มากที่สุด

ก. บ้านของฉันมีไมโครเวฟ

ข. ยีราฟเป็นสัตว์ที่ตัวสูงที่สุด

ค. ชาวบ้านอพยพไปต่างประเทศ

ง. เด็กเสร์ฟทาลิปสีแดงขึ้นลิฟต์ไปลพบุรี

10. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก มากที่สุด

ก. ฉันมีความสุขเพราะมีสุนัขชื่อโชคดี

ข. ฉันอ่านประโยคนี้ไม่ได้

ค. ทุกคนต้องฉีดวัคซีนโควิด19

ง. อัคคีภัยคือไฟไหม้ที่น่ากลัว

11. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. กิน

ข. ดิน

ค. นก

ง. หมาก

12. ข้อใดสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. แสง

ข. แปลง

ค. กาง

ง. กบ

13. คำว่า “ชีพจร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กก

ข. กน

ค. เกย

ง. กร

14. คำว่า “พยศ” มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราใด

ก. กบ

ข. กด

ค. กน

ง. เกย

15. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

ก. ปลาดุก

ข. เพชร

ค. หมาก

ง. กรด

16. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. ปืน

ข. กราบ

ค. มิตร

ง. วัด

17. ข้อใด “ไม่มี” ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. รถ

ข. เนตร

ค. ชาติ

ง. ผล

18. ข้อใดเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา กด

ก. จด

ข. พยศ

ค. กรด

ง. บท

19. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. ภาพ

ข. เลข

ค. เทพ

ง. เพชร

20. คำว่า “เพชร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กต

ข. กด

ค. กบ

ง. เกย

21. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. มิตร

ข. แดง

ค. เนตร

ง. เพชร

22. ข้อใดเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา

ก. ธาตุ

ข. ชาติ

ค. บุตร

ง. แม่

23. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. รถ

ข. ปลวก

ค. จักร

ง. เลข

24. คำว่า “เนตร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กด

ข. กต

ค. กน

ง. เกย

25. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

ก. ดอก

ข. เนตร

ค. เพชร

ง. มิตร

26. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. คช

ข. เลข

ค. มิตร

ง. รถ

27. คำว่า “จักร” สะกดไม่ตรงมาตราใด

ก. กบ

ข. กร

ค. กด

ง. กต

28. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. บท

ข. ธาตุ

ค. ขาด

ง. ชาติ

29. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. กบ

ข. เพชร

ค. มิตร

ง. เนตร

30. คำว่า “ชาติ” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กต

ข. กด

ค. กน

ง. กร

31. ข้อใดมีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. สัตว์

ข. ผล

ค. คน

ง. ดิน

32. ข้อใดมีตัวสะกดตรงมาตรา

ก. เนตร

ข. มิตร

ค. แสง

ง. เพชร

33. ข้อใดมีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. บุตร

ข. รถ

ค. หมาก

ง. สัตว์

34. คำว่า “บุตร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กด

ข. กต

ค. กน

ง. กร

35. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. เพชร

ข. มิตร

ค. ขาด

ง. จักร

36. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. กรด

ข. ชาติ

ค. เนตร

ง. ผล

37. คำว่า “ธาตุ” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กต

ข. กด

ค. กร

ง. กน

38. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. เลข

ข. เพชร

ค. มิตร

ง. เนตร

39. ข้อใดเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา

ก. รถ

ข. สัตว์

ค. ปลา

ง. ดอก

40. คำว่า “สัตว์” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กบ

ข. กด

ค. กต

ง. เกย

.....

แบบทดสอบหลังเรียน

โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย **ปีการศึกษา 2568**

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ มีทั้งหมด 9 หน้า

ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย x ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กด

ก. วันหยุดนี้เธอไปเที่ยวไหม

ข. พวกเธอไม่มีที่ไปแล้ว

ค. ฉันอยากไปเที่ยว

ง. เขามีธุระกิจที่บ้าน

2. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก

ก. นางพยาบาลคนนั้นสวยมาก

ข. เขาถูกตำรวจจับ

ค. บ้านของเขามีสุนัข 1 ตัว

ง. ฉันซื้อกระดาษ 1 รีม

3. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก มากที่สุด

ก. ฉันมีความสุขเพราะมีสุนัขชื่อโชคดี

ข. ฉันอ่านประโยคนี้ไม่ได้

ค. ทุกคนต้องฉีดวัคซีนโควิด19

ง. อัคคีภัยคือไฟไหม้ที่น่ากลัว

4. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. กิน

ข. ดิน

ค. นก

ง. หมาก

5. ข้อใดสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. แสง

ข. แปลง

ค. กาง

ง. กบ

6. คำว่า “ชีพจร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กก

ข. กน

ค. เกย

ง. กร

7. คำว่า “พยศ” มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราใด

ก. กบ

ข. กด

ค. กน

ง. เกย

8. ข้อใดมีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. บุตร

ข. รถ

ค. หมาก

ง. สัตว์

9. คำว่า “บุตร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กด

ข. กต

ค. กน

ง. กร

10. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. เพชร

ข. มิตร

ค. ขาด

ง. จักร

11. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. กรด

ข. ชาติ

ค. เนตร

ง. ผล

12. คำว่า “ธาตุ” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กต

ข. กด

ค. กร

ง. กน

13. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. เลข

ข. เพชร

ค. มิตร

ง. เนตร

14. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

ก. ปลาดุก

ข. เพชร

ค. หมาก

ง. กรด

15. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. ปืน

ข. กราบ

ค. มิตร

ง. วัด

16. ข้อใด “ไม่มี” ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. รถ

ข. เนตร

ค. ชาติ

ง. ผล

17. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กบ

ก. เด็กๆเข้าโรงเรียนอนุบาล

ข. เมื่อน้ำท่วมเขาจึงมีการอพยพ

ค. ที่นี่มีโบราณสถาน

ง. วันนี้อากาศดีมาก

18. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กด มากที่สุด

ก. ตำรวจขับรถแก๊สเข้าอุโบสถ

ข. เณรน้อยเข้าไปอุโบสถเพื่อจำศีล

ค. คุณประเสริฐเทศนาปลาวาฬ

ง. อูฐอยู่ทวีปแอฟริกาจริงหรือ

19. ข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กบ มากที่สุด

ก. บ้านของฉันมีไมโครเวฟ

ข. ยีราฟเป็นสัตว์ที่ตัวสูงที่สุด

ค. ชาวบ้านอพยพไปต่างประเทศ

ง. เด็กเสร์ฟทาลิปสีแดงขึ้นลิฟต์ไปลพบุรี

20. ข้อใดเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา กด

ก. จด

ข. พยศ

ค. กรด

ง. บท

21. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. ภาพ

ข. เลข

ค. เทพ

ง. เพชร

22. คำว่า “เพชร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กต

ข. กด

ค. กบ

ง. เกย

23. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. มิตร

ข. แดง

ค. เนตร

ง. เพชร

24. ข้อใดเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา

ก. ธาตุ

ข. ชาติ

ค. บุตร

ง. แม่

25. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. รถ

ข. ปลวก

ค. จักร

ง. เลข

26. คำว่า “เนตร” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กด

ข. กต

ค. กน

ง. เกย

27. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา

ก. ดอก

ข. เนตร

ค. เพชร

ง. มิตร

28. ข้อใดเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. คช

ข. เลข

ค. มิตร

ง. รถ

29. คำว่า “จักร” สะกดไม่ตรงมาตราใด

ก. กบ

ข. กร

ค. กด

ง. กต

30. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. บท

ข. ธาตุ

ค. ขาด

ง. ชาติ

31. ข้อใดเป็นคำที่ตัวสะกดตรงมาตรา

ก. กบ

ข. เพชร

ค. มิตร

ง. เนตร

32. คำว่า “ชาติ” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กต

ข. กด

ค. กน

ง. กร

33. ข้อใดมีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ก. สัตว์

ข. ผล

ค. คน

ง. ดิน

34. ข้อใดมีตัวสะกดตรงมาตรา

ก. เนตร

ข. มิตร

ค. แสง

ง. เพชร

35. ข้อใดเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา

ก. รถ

ข. สัตว์

ค. ปลา

ง. ดอก

36. คำว่า “สัตว์” จัดอยู่ในมาตราใด

ก. กบ

ข. กด

ค. กต

ง. เกย

37. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กด ทั้งหมด

ก. แก๊ส	กฎ	กระดาษ
ข. อนุญาต	อูฐ	คุณ
ค. ปฏิเสธ	บริโภค	โชค
ง. อาถรรพ์	ผล	วิญญาณ

38. ข้อใดสะกดด้วยมาตร แม่ กบ ทั้งหมด

ก. เณร	บอล	สุนัข
ข. เช็ค	อูฐ	วัคซีน
ค. รูปภาพ	ธูป	ยีราฟ
ง. กิจ	บวช	สุนัข

39. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กก ทั้งหมด

ก. เณร	บอล	สุนัข
ข. โชค	สุข	สมัคร
ค. รูปภาพ	ธูป	บัตร
ง. เพชร	เมฆ	ไฮเทค

40. ข้อใดสะกดด้วยมาตรา แม่ กน ทั้งหมด

ก. พยาบาล บอล คูณ

ข. โอกาส ครุฑ สมัคร

ค. รูปภาพ อาหาร ผล

ง. อาภรณ์ ปัญหา สวิตซ์

.....

ภาคผนวก

(ข)

ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

โดย

อาจารย์ ดร.ปิยมาศ มาวงศ์

คำชี้แจง

การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นตอนการฝึกทักษะ

1. ฟังคำชี้แจงจากผู้สอน
2. ทำแบบทดสอบการเรียน
3. ฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะ

ชุดที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (ปรนัย)

คำชี้แจง: เลือกข้อที่เป็นคำ “สะกดไม่ตรงมาตรา”

1. ก.ดิน ข.เพชร ค.ปลา ง.นก
2. ก.ผล ข.มิตร ค.ดอก ง.ข้าว
3. ก.เนตร ข.กบ ค.สุข ง.ดิน
4. ก.เทพ ข.จักร ค.ภาพ ง.นก
5. ก.รถ ข.ขาด ค.ศพ ง.แสง

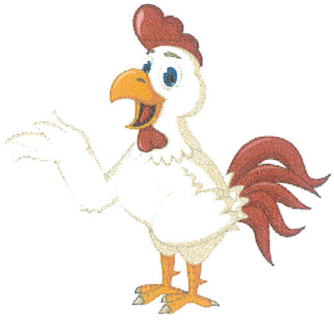

ชุดที่ 2

เติมคำลงในช่องว่าง

คำชี้แจง: เติมคำที่สะกดไม่ตรงมาตราให้ถูกต้อง

1. ดวงตาของเขาสวยเหมือน _____
2. เขาเป็นเพื่อนที่ดี เรียกว่า _____
3. อัญมณีที่มีค่า เช่น _____
4. สัตว์บางชนิดดุร้าย เช่น _____
5. พระสงฆ์จะเข้าไปใน _____

ชุดที่ 3

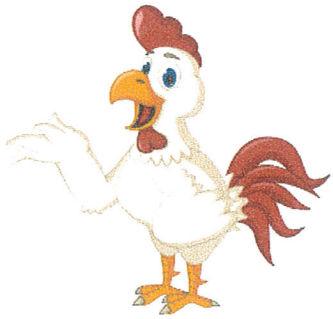
จับคู่คำกับแม่มาตรา

คำชี้แจง: จับคู่คำด้านซ้ายกับแม่มาตราที่ถูกต้อง

กต กด กต กร กต

คำแม่มาตรา

1. เพชร ⟶ .....
2. มิตร ⟶ .....
3. เนตร ⟶ .....
4. จักร ⟶ .....
5. สัตว์ ⟶ .....

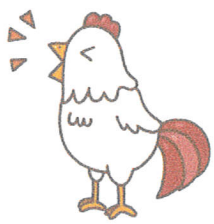

ชุดที่ 4

แบบถูก–ผิด

คำชี้แจง: ถ้าคำที่ให้มา “สะกดไม่ตรงมาตรา” ให้ตอบ “ถูก” ถ้า “ตรงมาตรา” ให้ตอบ “ผิด”

1. รถ → _____
2. กบ → _____
3. บุตร → _____
4. ผล → _____
5. ธาตุ → _____

ชุดที่ 5

เขียนคำใหม่ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง: มีบางคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ให้ผู้เรียนระบุและเขียนคำใหม่ โดยบอกแม่มาตราตัวสะกด

1. เนตร → _____
2. เพชร → _____
3. จักร → _____
4. มิตร → _____
5. สัตว์ → _____

ชุดที่ 6

เติมคำในประโยค

คำชี้แจง: เลือกคำในวงเล็บมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทุกคำสะกดไม่ตรงมาตรา)

1. เขามีเพื่อนที่ดีและจริงใจ เรียกว่า _____
2. พระสงฆ์กำลังสวดมนต์อยู่ใน _____
3. ดวงตาของนางงามเหมือน _____
4. เครื่องประดับที่ทำจาก _____ มีราคาแพงมาก
5. งานนี้เขาทำด้วย _____ ที่บริสุทธิ์

ชุดที่ 7

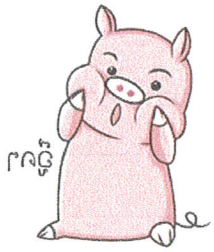
เลือกคำที่ “สะกดตรงมาตรา” ออกมา

คำชี้แจง: แต่ละข้อมีทั้งคำที่ “สะกดตรง” และ “ไม่ตรง” จงเลือกคำที่ “สะกดตรง” เพียง 1 คำ

1. (เพชร / ดิน / มิตร)
2. (จักร / หมื่น / เนตร)
3. (สัตว์ / จบ / ศรัทธา)
4. (บุตร / นก / อุโบสถ)
5. (รถ / ดอก / เทพ)

ชุดที่ 8

จับผิดคำ

คำชี้แจง: ข้อใด “ไม่มีคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา”(วงกลมข้อที่ผิด)

1. ผลไม้ในตะกร้ามีส้ม กล้วย มะม่วง
2. เขามีเพื่อนที่ดีเรียกว่า มิตร
3. เธอสวมสร้อยเพชรสวยงาม
4. พระสงฆ์เข้าไปสวดมนต์ในอุโบสถ
5. ดวงตาของเธอเหมือนเนตรดาว

ชุดที่ 9

จัดหมวดคำ

คำชี้แจง: จงแยกคำต่อไปนี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

. กลุ่ม “สะกดตรงมาตรา”

. กลุ่ม “สะกดไม่ตรงมาตรา”

คำที่ให้คือ...

ดิน, เพชร, ผล, มิตร, จักร, นก, อุโบสถ, เนตร

สะกดตรงมาตรา → .....

สะกดไม่ตรงมาตรา → .....

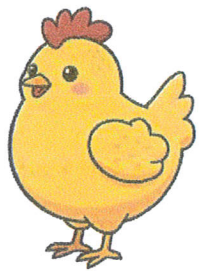
ชุดที่ 10

เติมตัวสะกดที่หายไป

คำชี้แจง: เติมตัวสะกดในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทุกคำเป็น “ไม่ตรงมาตรา”)

1. เพ__ร (...)
2. มิ__ร (...)
3. จัก__ (...)
4. เน__ตร (...)
5. สัต__ (...)

ฉบับเฉลย

ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

โดย

อาจารย์ ดร.ปิยมาศ มาวงศ์

คำชี้แจง

การพัฒนาความสามารถการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
โดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ
โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

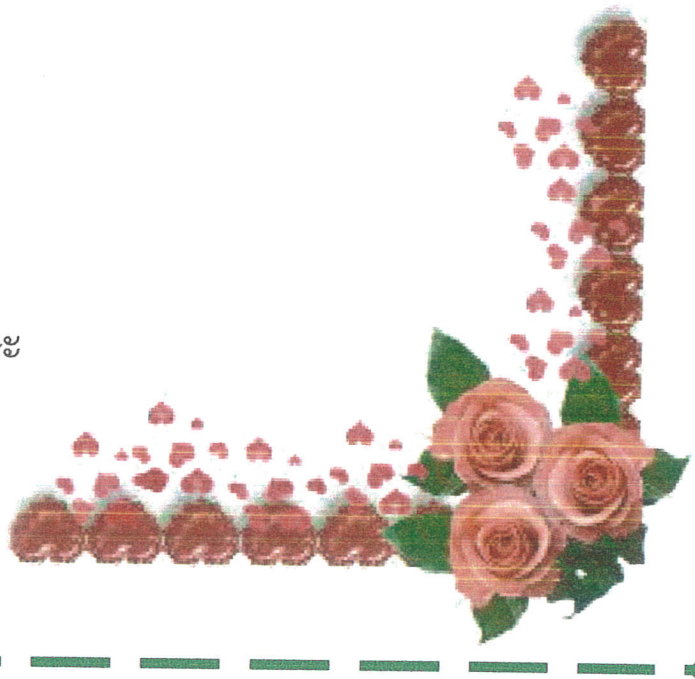
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวต่างประเทศจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นตอนการฝึกทักษะ

1. ฟังคำชี้แจงจากผู้สอน
2. ทำแบบทดสอบการเรียน
3. ฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะ

ฉบับเฉลย

ชุดที่ 1

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (ปรนัย)

คำชี้แจง: เลือกข้อที่เป็นคำ “สะกดไม่ตรงมาตรา”

1. ก.ดิน ข.เพชร ค.ปลา ง.นก
2. ก.ผล ข.มิตร ค.ดอก ง.ข้าว
3. ก.เนตร ข.กบ ค.สุข ง.ดิน
4. ก.เทพ ข.จักร ค.ภาพ ง.นก
5. ก.รถ ข.ขาด ค.ศพ ง.แสง

เฉลย: 1.ข, 2.ข, 3.ก, 4.ข, 5.ก

ชุดที่ 2

เติมคำลงในช่องว่าง

คำชี้แจง: เติมคำที่สะกดไม่ตรงมาตราให้ถูกต้อง

1. ดวงตาของเขาสวยเหมือน _____ (เนตร)
2. เขาเป็นเพื่อนที่ดี เรียกว่า _____ (มิตร)
3. อัญมณีที่มีค่า เช่น _____ (เพชร)
4. สัตว์บางชนิดดุร้าย เช่น _____ (พยศ)
5. พระสงฆ์จะเข้าไปใน _____ (อุโบสถ)

ชุดที่ 3

จับคู่คำกับแม่มาตรา

คำชี้แจง: จับคู่คำด้านซ้ายกับแม่มาตราที่ถูกต้อง

กต กด กต กร กต

คำ แม่มาตรา

1. เพชร ⟶ .....
2. มิตร ⟶ .....
3. เนตร ⟶ .....
4. จักร ⟶ .....
5. สัตว์ ⟶ .....

เฉลย: เพชร⟶กต, มิตร⟶กด,

เนตร⟶กต, จักร⟶กร, สัตว์⟶กต

ชุดที่ 4

แบบถูก–ผิด

คำชี้แจง: ถ้าคำที่ให้มา “สะกดไม่ตรงมาตรา” ให้ตอบ “ถูก” ถ้า “ตรงมาตรา” ให้ตอบ “ผิด”

1. รถ → _____
2. กบ → _____
3. บุตร → _____
4. ผล → _____
5. ธาตุ → _____

เฉลย: 1.ถูก, 2.ผิด, 3.ถูก, 4.ผิด, 5.ถูก

ชุดที่ 5

เขียนใหม่ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง: มีบางคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ให้ผู้เรียนระบุและเขียนคำใหม่โดยบอกแม่มาตราตัวสะกด

1. เนตร → _____ (แม่ กต)
2. เพชร → _____ (แม่ กต)
3. จักร → _____ (แม่ กร)
4. มิตร → _____ (แม่ กด)
5. สัตว์ → _____ (แม่ กต)

ชุดที่ 6

เติมคำในประโยค

คำชี้แจง: เลือกคำในวงเล็บมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทุกคำสะกดไม่ตรงมาตรา)

1. เขามีเพื่อนที่ดีและจริงใจ เรียกว่า _____ (มิตร / ดิน)
2. พระสงฆ์กำลังสวดมนต์อยู่ใน _____ (อุโบสถ / บ้าน)
3. ดวงตาของนางงามเหมือน _____ (เนตร / ตา)
4. เครื่องประดับที่ทำจาก _____ มีราคาแพงมาก (เพชร / ดอก)
5. งานนี้เขาทำด้วย _____ ที่บริสุทธิ์ (ศรัทธา / แรง)

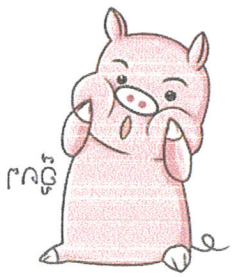
ชุดที่ 7

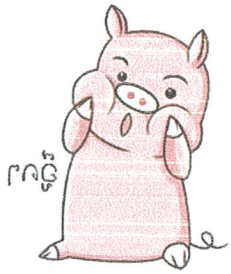
เลือกคำที่ “สะกดตรงมาตรา” ออกมา

คำชี้แจง: แต่ละข้อมีทั้งคำที่ “สะกดตรง” และ “ไม่ตรง” จงเลือกคำที่ “สะกดตรง” เพียง 1 คำ

1. (เพชร / ดิน / มิตร)
2. (จักร / หมื่น / เนตร)
3. (สัตว์ / จบ / ศรัทธา)
4. (บุตร / นก / อุโบสถ)
5. (รถ / ดอก / เทพ)

ชุดที่ 8

จับผิดคำ

คำชี้แจง: ข้อใด “ไม่มีคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา” (วงกลมข้อที่ผิด)

1. ผลไม้ในตะกร้ามีส้ม กล้วย มะม่วง
2. เขามีเพื่อนที่ดีเรียกว่า มิตร
3. เธอสวมสร้อยเพชรสวยงาม
4. พระสงฆ์เข้าไปสวดมนต์ในอุโบสถ
5. ดวงตาของเธอเหมือนเนตรดาว

เฉลย: ข้อ 1 คือ ทุกคำ ตรงมาตรา

ชุดที่ 9

จัดหมวดคำ

คำชี้แจง: จงแยกคำต่อไปนี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- กลุ่ม “สะกดตรงมาตรา”
- กลุ่ม “สะกดไม่ตรงมาตรา”

คำที่ให้คือ...

ดิน, เพชร, ผล, มิตร, จักร, นก, อุโบสถ, เนตร

เฉลย:

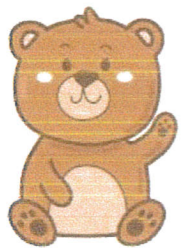
- **สะกดตรงมาตรา** → ดิน, ผล, นก
- **สะกดไม่ตรงมาตรา** → เพชร, มิตร, จักร อุโบสถ, เนตร

ชุดที่ 10

เติมตัวสะกดที่หายไป

คำชี้แจง: เติมตัวสะกดในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทุกคำเป็น “ไม่ตรงมาตรา”)

1. เพ__ร (...)
2. มิ__ร (...)
3. จัก__ (...)
4. เน__ตร (...)
5. สัต__ (...)

เฉลย:

1. เพชร (ชร) 2. มิตร (ตร) 3. จักร (กร)
4. เนตร (ตร) 5. สัตว์ (ตว)